

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

**KIRSE
BÆR
HAVENS
SKOLE**

1962-63

Finn Carlsen: Landsknægt.

Årsskriftet

sendes hermed til alle hjem med elever i Kirsebærhavens Skole. Det repræsenterer et stort arbejde fra de skrivendes side og en betydelig udgift for kommunen, så vi beder forældre og børn læse skriftet grundigt igennem og gemme det, da det rummer adskillige oplysninger, som man i årets løb kan få brug for.

Vi minder om, at der er åbent hus i besøgsdagene (se skemaet bagest i heftet) og opfordrer navnlig til at aflægge besøg på udstillingen af børnenes arbejder i forhallen. Den plejer at overraske os alle.

Afslutningsfesten finder sted den 21. juni kl. 19⁰⁰, da vi samles ved flaget i skolegården. Hertil indbydes alle udgående elever med forældre. Efter højtideligheden i salen, er der bal for eleverne, kaffebord for forældre, der ønsker at deltage, og afskedssmørrebrød på lærerværelset hvor der tages afsked med kolleger, der slutter af ved skolen.

Hvordan straffer vi vore børn?

„Forælderen“ : Straks og uhysterisk!

Jeg kunne have ønsket, at titlen havde heddet: „Hvordan opdrager vi vore børn uden at straffe dem?“

Ved afstraffelse kan forstås forskellige ting; der er korporlig, åndelig og sjælelig afstraffelse.

Den korporlige straf skader ikke, når den bruges med måde.

Vi forældre er tilbøjelige til at slå i hysteri; det vil jeg mene skader vore børn mere, end det gavner dem. Vi er også slemme til at true vore børn med: „Nu kan du vente dig, til far eller mor kommer hjem“. Det er forkert; har børn gjort noget galt, så skal de straffes med det samme, enten det nu bliver på den ene eller den anden måde. Korporlig afstraffelse burde kun bruges, til børnene er en seks til otte år.

Sidste dag i realklassen kan bl. a. forme sig sådan.

Ved siden af opdragelsen af sine børn bør man give dem forpligtelser, hvorved de kan gøre sig fortjent til lommepege. De kan ellers nemt få indtryk af, at det er en selvfølge, at de får, hvad de peger på. Har de så gjort noget, vi synes er forkert, kan vi straffe dem ved at fratage dem nogle af disse lommepege.

Som sagt bør man ikke give korporlig straf efter otteårsalderen. Jeg er selv gået over gevind nogle gange, men har bagefter følt mig meget flov og mener, at det går sjæleligt mere ud over den, der straffer, end over børnene, som får den legemlige straf.

Der kan ikke gives nogen bestemt retningslinie for, hvordan vi skal straffe vore børn; i ethvert lille familiesamfund er der forskellige afstraffelsesmetoder. Vi kan ikke opdrage alle børn i een flok fuldstændig ens, og vi kan ikke straffe dem alle ens, det afhænger af barnets mentalitet.

Skal vi straffe vore børn, bør vi altid huske på at lade være at straffe i hysteri og at straffe med det samme, når forseelsen er begået.

Ingvar Jersborg.

Lærerrådsformanden : Svindende metode.

Hvis De kender emballagen til det cacaomærke, der hedder Droste, vil De måske erindre, at der findes et billede af en nonneklædt sygeplejerske, der bærer en bakke, hvorpå der står en dampende kop cacao og ved siden af en pakke Droste-cacao, hvorpå der er et billede af en sygeplejerske i nonnedragt, der bærer en bakke med en varm kop cacao og en cocoaopakke, hvorpå der o.s.v. ....

Lad mig bruge dette billede til først at anskueliggøre, i hvilket forhold „straf i skolen“ står til den øvrige pædagogiske virksomhed. Lige så lille en del af pakkebilledet pakken på bakken udgør, lige så lille en del mener jeg, at straffen udgør af det store område der iøvrigt angår skolens arbejde. Det er nok værd at gøre sig klart, at man ikke stirrer sig blind på aftenens emne og derved overser omfanget af det øvrige skolebillede.

Men straf har vi i skolen – som i hjem og samfund.

Da diskussionen drejer sig om, *hvordan* vi straffer vore børn, ligger der jo allerede i formuleringen af diskussionens titel en indirekte erkendelse af, at der straffes, og at man – omend som et nødvendigt onde – anerkender dette. Det, vi da skal tage stilling til, er, om straffemåderne og deres hyppighed står i et rimeligt forhold til den ønskede virkning, som må være straffens hensigt.

Vi kan alle blive enige om, at overtrædelser af en skoles orden, disciplin og regler ikke kan undgå at finde sted. Hyppigheden vil stå i et ligefremt forhold til forbudenes antal og rimelighed og i omvendt forhold til straffenes art og mængde.

Begrundelsen for at straffe kan formuleres i 3 punkter: 1) gengældelse, 2) afskrækkelse og 3) forbedring.

Hensigten med straffen er selvfølgelig at få en ulovlighed til at ophøre (den specielle forebyggelse) og at virke forebyggende overfor andre (den almene forebyggelse).

Virkningen af straf er nøje knyttet til straffens art, idet en straf, der bliver godtaget som retfærdig, eller i det mindste rimelig, har mulighed for at virke forbedrende, medens den ikke godkendte straf ingen anden værdi har, end i bedste fald at virke afskrækkende, men samtidig avler trods og had. Når straffens virkning bliver denne, kan det selvsagt enten skyldes en forkert valgt straf, eller et særligt trodsigt, følsomt, uligevægtigt sind – eller begge dele i forening.

Arten af straffe vil være Dem bekendt. Det er de klassiske gengangere, som jeg skal opremse nogle af:

stå op, hvis man ikke kan sidde ordentligt,
uden for døren
hån og latterliggørelse,
udelukkelse fra fællesskabet,
udelukkelse fra fælles goder
eftersidning,
afskrivning af lektie,
skrive 10, 20, 50 gange: „Jeg skal

opføre mig .....
gå .....
stå .....
sidde .....
huske .....
tænke .....
læse .....
skrive .....
o.s.v. ....

Stå op kan godt være så ubehageligt, at det kan få et barn til at indse, at det trods alt er behageligere at sidde ned, selvom det er nødt til at sidde ordentligt. Ikke særlig egnet.

Uden for døren kan udvirke den ønskede ro i en klasse, men må fra barnets synspunkt nærmest betragtes som en kærkommen hvilepause uden kontrol. Ikke egnet.

Henrik Jensen

Ove Rud

Ingvar Jersborg

Orla Lundbo

Hån og latterliggørelse kan i nogle tilfælde bremse en forseelse, men må som straf betegnes som aldeles uværdig. Uegnet.

Udelukkelse fra fælles goder: Se ovenfor. Kan være egnet.

Eftersidning er ikke nogen særlig hensigtsmæssig straf, hvorfor vi benytter den meget lidt. Dens væsentligste værdi ligger i, at forældrene skal underskrive eftersidningssedlen. Ikke særlig egnet.

Afskrivning af lektie kan være et tilpas kedsommeligt arbejde til at fremme forpligtelsen til at læse sine lektier. Anvendeligt, men ikke særlig velegnet.

Skrive 10, 20, 50 linier hører til den type straf, jeg kalder idiotstraf, og som paradoksalt nok er en efter min mening fornuftig straf, fordi dens form virker så meningsløs på eleverne, at det virkelig er et så tidsrøvende, kedsommeligt og tåbeligt arbejde, at det hemmer tilbøjeligheden til overtrædelser. At man samtidig kan bevare et spøgefuldt og venligt forhold til eleven, er en betydningsfuld omstændighed. Altså – trods det idiotiske – en fornuftig straf.

Der kan opregnes endnu adskillige straffe. Fælles for benyttelsen må selvfølgelig være, at afveje straffen under hensyntagen til det enkelte barns personlighed.

Vort emne har været: hvordan straffer vi vore børn. Sammenfattende må jeg sige, at jeg ikke har megen fidus til begrebet straf. Hvad der falder udenfor denne diskussion, er de opdragelsesmetoder og synspunkter, som i vor tid heldigvis vinder større indflydelse, og som på en ganske anden og konstruktiv måde skaber en gensidig agtelse mellem elever og lærere, og giver en omgangstone, hvor de lovovertrædelser, som før i tiden var så hyppige, ikke mere finder sted. Men det er en anden, og langt mere opbyggelig historie.

Så lad mig vende tilbage til mit cacao-billede, hvor billedet af pakken stadig gentages samtidig med, at det stadig formindskes. Således håber jeg, at brugen af straf vil blive mindre og mindre, omend den aldrig vil forsvinde helt.

Ove Rud.

Skolepsykologen: Er straf den rette medicin?

Emnet: „Hvorledes straffer vi vore børn?“ er efter min mening ikke formuleret i overensstemmelse med vore dages opdragelsesidealer. Det er mit indtryk, at de fleste af os prøver at opdrage vore børn med så lidt straf som overhovedet muligt. Det havde måske derfor været formålstjenligt, om emnet havde været: „Hvorledes *undgår* vi at straffe vore børn?“

Vore opdragelsesmidler kan deles i de positive og de negative. De positive er bl. a. opmuntring, anerkendelse, ros, belønning og „det gode eksempel“. Det er min opfattelse, at vi når langt de bedste resultater ved at anvende disse midler fremfor de negative, straffene.

Helt at undgå at straffe kan vi vel ikke. Straffe som f. eks. udskældning, trusler, isolering, korporlig revselse, fratagelse af goder, strafarbejde m. m. bruges i mange hjem, og flere af disse straffe finder også anvendelse i vore skoler.

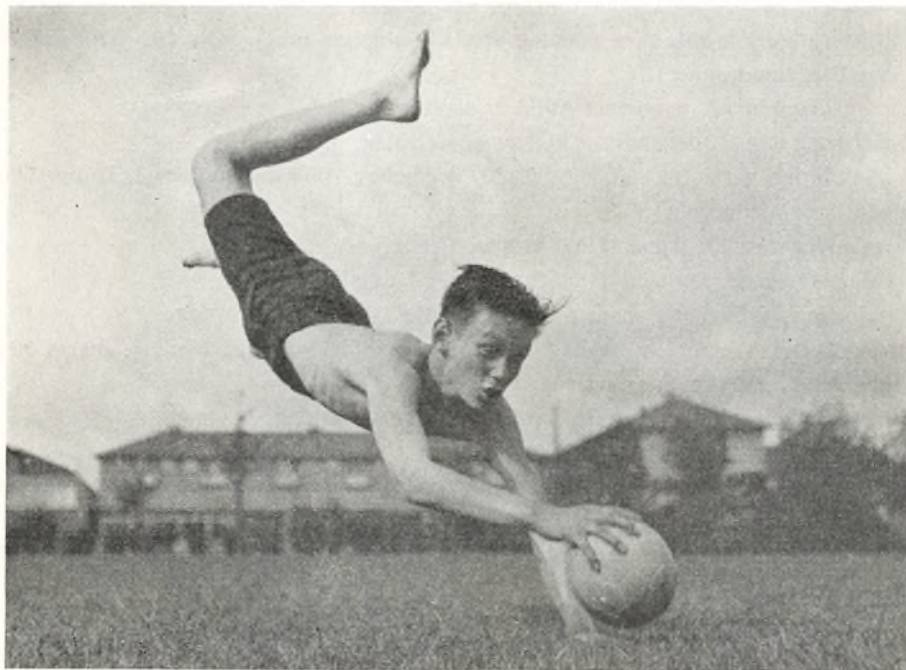
Det var måske gavnligt, om vi af og til overvejede, hvorfor vi straffer. Er det, fordi vi bliver vrede eller sårede, eller er det fordi vi vil opdrage vore børn, og fordi vi tror, straffene har en gavnlig indflydelse på dem? Opnår vi, hvad vi sigter mod, når vi straffer? Har straffene bivirkninger? En læge, der ordinerer medicin til en patient vil overveje, hvilke bivirkninger medicinen kan have, og han vil tage stilling til, om netop denne patient kan tåle disse bivirkninger. Mon vi opdragere altid gør os de samme overvejelser, når de gælder valget af opdragelsesmetoder? Mon ikke vor viden om straffenes virkninger og bivirkninger er for ringe?

Når vi straffer vore børn, bibringer vi dem sorg, smerte eller ubehag, og det er vi selv kede af. Vi bør gøre os klart, at der findes andre opdragelsesmidler, og mon vi derfor ikke ville have større udbytte af at diskutere: „Hvorledes *undgår* vi at straffe vore børn?“

Henrik Jensen.

Alt på sin rette plads.

Da Københavns kommunale skolevæsen for godt og vel en halv snes år siden forbød enhver form for legemlig revselse i skolen, foretog jeg en lille undersøgelse blandt eleverne for at få fastslået, om denne form for straf var afskaffet i hjemmene. Det var den ikke. Mange elever fik lejlighedsvis – men forhåbentlig kun, når der var baggrund for det – klø med tøjbøjler, grydeskeer, børster, livremme o. l. husgeråd, eller de blev puttet i seng, fik husarrest, blev lukket inde på toilettet o.s.v.

Tim klarer i fin stil.

Bedst var det, om man såvel i hjem som i skole kunne undgå at straffe. Mange aggressioner hos barnet ville forsvinde, og det er da heller ikke noget særsyn, at gode forældre og lærere helt kan give afkald på straf. God kontakt og gensidig sympati kan gøre så følsom over for svingninger hos den anden part, at mere direkte mishagsyttringer er overflødige.

Når voksne alligevel ofte forledes til at straffe, skønt de som regel føler sig lurvede bagefter – og ved det, skyldes det en slags åndelig nødværge, idet vi alle nærer et håb om en vis retfærdighed i tilværelsen. Vi straffer af hensyn til dem, der opfører sig rigtigt – for at begreberne ikke skal blive forvirrede, *for at sætte tingene på deres rette plads.*

Hvis man kan gøre det uden at miste kontakten med den pågældende og uden at skabe aggression, er hensigten opnået. Her er det min erfaring at „skrive-straffen“ ikke er værst, når den holdes indenfor det rimeliges rammer. Den påminder og straffer ved at tage lidt tid uden dog at være særlig grusom – hvad den frem for alt heller ikke skal være.

Orla Lundbo.

Konfirmationsforberedelse

afvikles i 7. klasse. Da er skemaet lagt til rette – fri mandag og torsdag kl. 13 – så skole- og præstegang ikke støder sammen. Salmebog og Nye Testamente kan lånes på skolen. Indskrivningen sørger eleverne selv for.

Ferier og fridage i skoleåret 1963/64.

Lørdag den 7. september 1963 er skolefridag.

Efterårsferien varer fra mandag den 14. oktober–lørdag den 19. oktober 1963 (begge dage medregnet).

Onsdag den 13. november 1963 er skolefridag.

Tirsdag den 3. december 1963 er skolefridag.

Juleferien varer fra mandag den 23. december 1963–fredag den 3. januar 1964 (begge dage medregnet).

Mandag den 27. januar 1964 er skolefridag.

Fastelavnsmandag den 10. februar 1964 er skolefridag.

Kongens fødselsdag onsdag den 11. marts 1964 er skolefridag.

Påskeferien varer fra onsdag den 25. marts 1964–tirsdag den 31. marts 1964 (begge dage medregnet).

St. Bededagslørdag den 25. april 1964 er skolefridag.

Fredag den 1. maj 1964 er skolefridag.

Børnehjælpsdagen i begyndelsen af maj er skolefridag. Der vil senere fremkomme meddelelse om, hvornår børnehjælpsdagen falder.

Pinseferien varer fra lørdag den 16. maj 1964–tirsdag den 19. maj 1964 (begge dage medregnet).

Grundlovsdagen fredag den 5. juni 1964 er skolefridag.

Sommerferien varer fra mandag den 22. juni 1964–tirsdag den 11. august 1964 (begge dage medregnet).

MÆRKESALG!

Næstekærlighed eller tiggeri?

Karen Weiss Pedersen, der har afløst Bodil Toftdahl som vor indsamlingsarrangør anstiller betragtninger over dette område. Her er statistikken over vort salg:

Karen Weiss.

31/8 -62. Evnesvages Vel, 6av og 7a ₂	ca. 875 kr.
5/9 -62. Høstblomsten, 7A ₂ og 6ax	ca. 907 kr.
Lodsedler for Gabriel Jensen, 5A	ca. 200 kr.
18/9 -62. Kræftmærket, 7A ₁ og 8au	ca. 780 kr.
28/9 -62. Samariterdagen, 7cu og 5z	ca. 875 kr.
21/9 -62. Fredsdagen, 6A og 7bu	ca. 780 kr.
7/12-62. Julestjernen, 5A og 5u	ca. 1000 kr.
19/12-62. Julehjertet, 5x og 5y	ca. 805 kr.
1/3 -63. Margueriten, 5z og 7A	ca. 700 kr.
11/3 -63. Barnets hus, 5A og 5æ	ca. 650 kr.
28/3 -63. Red Barnet, deltagere fra forsk. kl. ca.	1200 kr.
15/5 -22/5-63. Røde Kors	ca. 4500 kr.

Ialt 8772 kr.

Diskussionen om, hvorvidt man skal give sit barn lov til at deltage i de bl. a. gennem skolerne formidlede mærkesalg raser i adskillige hjem med megen heftighed og i enkelte tilfælde afsluttes den med et blankt nej, som trods børnenes: Alle de andre må – vi får hver en biografbillet o.s.v., o.s.v. står urokkeligt fast.

Og indrømmes må det at „om denne sag kan siges meget for og imod“. Måske er det en form for tiggeri at gå rundt med raslebøssen og opfordre folk til at købe et mærke, men i så fald må det dog regnes som en formildende omstændighed, at det ved „tiggeriet“ indkomne beløb i hvert fald ikke direkte går til fordel for en selv. Mange (forfærdeligt mange) foreninger beder hvert år de store skolebørn række en hjælpende hånd til netop den gode og betydningsfulde sag, foreningerne hver for sig repræsenterer; og man har derfor på Kirsebærhavens skole drøftet, om man skulle begrænse hjælpen til kun at omfatte de sammenslutninger, hvis midler udelukkende anvendes til gavn for nødstedte børn, men det viste sig hurtigt uhyre vanskeligt her at trække en skillelinie klart op. Rammes et hjem af en alvorlig sygdom, må den støtte, som f. eks. Landsforeningen til Kræftens bekæmpelse yder, så sandelig siges også at komme børnene til gode – et forhold der gør sig gældende så at sige indenfor samtlige „mærkedages“ virke, af hvilken grund man besluttede at lade skolens børn bistå ved mærkesalget for de foreninger, der retter henvendelse herom. Til gengæld sender vi så kun 2 klasser ud af gangen, (fra kl. 6 til 8 morgen!) men det har dog betydet en hjælp på mellem 600 og 1000 kr. til hver af de 11 organisationer, der siden august 1962 har bedt om vor assistance.

Før en klasse sendes ud orienteres den om, hvilke formål de indkomne penge skal tjene. Og det er nok ikke uvæsentligt for vore børn dels at få øjnene åbnet for

de alvorlige problemer, der trods den megen velfærd stadig eksisterer i vort samfund og dels at få lov til selv ved en direkte og aktiv indsats at være medvirkende til at løse disse problemer. Det fyldige materiale – film, planchelitteratur etc. – landsforeningerne gratis stiller til vor disposition, gør det nemt at tage et „Mærke“ op som emne. Eksempelvis kan nævnes „Forglemmigejen“, som sælges til fordel for åndssvageforsorgen. I 1. time vises filmen „Barnet du gav os – –“. I 2. time kan man dels gennemgå nogle af de biologiske faktorer, der betinger åndssvaghed og dels behandle den åndssvages stilling i samfundet. 3. time kan så benyttes til at runde emnet af gennem oplæsning af nogle kapitler fra f. eks. Bech Nygårds bog: „Sif“, der på udmærket vis skildrer et åndssvagt barns opvækst.

Naturligvis er en 3 timers behandling af et sådant emne langt fra fyldestgørende, men den skulle dog være tilstrækkelig til at give børnene en vis baggrund for det arbejde, hvori de skal gøre en indsats. Og det viser sig da også på dette område, at jo bedre en opgave motiveres, jo bedre bliver den løst.

Men er nu salg og navnlig køb af mærker en opgave, som bør pålægges dette lands af skatter i forvejen så hårdt trængte borgere? Er det rigtigt, at syge og hjælpeløse mennesker skal være afhængige af om fru Jensen køber et eller to mærker? Nej, men så længe åndssvage børn holdes fastspændt til deres seng dagen igennem p. gr. af lokalemangel, så længe børn vokser op i overfyldte, sygdomsbeholdende boliger, så længe har vi ikke skabt velfærd nok, og så længe vil der stadig være behov for frivillig hjælp og bidrag til de mange velgørende organisationer, som har taget uløste eller „glemte“ samfundsproblemer op.

Men nu disse velgørenhedsfolk – er det ikke „brede mænd“, der elsker at høre deres egen stemme og kvinder med hat der kvadrer aften efter aften til tvivlsom gavn for den sag, de er sat til at vogte? Det er jo muligt, at der blandt de mange dygtige, arbejdsomme foreningsfolk også findes disse mennesker. I foreningsfolkenes gruppe er sikkert en bunke forskellige typer repræsenteret og derved adskiller den sig så ikke meget fra den gruppe mennesker der for snart 2000 år siden samledes om den mand, om hvem, der fortælles at han gik rundt og gjorde godt og som pålagde os som det vigtigste bud: Du skal elske din næste.

Karen Weiss Pedersen.

Skemalægning

bliver en større og større kunst, efterhånden som læseplanen forlanger deling i hold samtidig med, at klasse- og elevtal vokser. Kirsebærhaven er nu den største og tættest belagte Valbyskole. Derfor vender vi fra skoleåret 63-64 tilbage til 8 lektioner om lørdagen i tiden 8-14. Manden, der klarer skemalægningen, og som vist ovenikøbet kan lide det, er *Leth Petersen*, faglærer i matematik. Må alle gode magter og navnlig hans egen prima elektronhjerne stå ham bi!

De nye fag.

Arbejdet i en 6.c.

Hver klasse på en skole har sit særlige bogstav. Bogstavet c fortæller, at klassen ikke blev delt efter 5. klasse, men at klassen er fortsat udelt i 6. klasse, og at man ikke agter at dele den før efter 7. skoleår, hvor nogle så vil gå i 8. og 9. klasse, andre vil fortsætte i realafdelingen, mens endnu andre vil gå ud af skolen. Alle klasser blev tidligere delt efter 5. skoleår på grundlag af „mellemskoleprøven“. Den nye skolelov har stillet os over for et valg, idet forældrene til børn i 5. klasse

gennem en afstemning kan afgøre, om klassen skal føres udelt videre. Denne ordning er endnu så ny, at vi knap kan tale om erfaring, og det kan være uhyre vanskeligt for en lærer, der har 5. klasse, at vide, om han skal tilråde en fortsat udelt klasse, i alle fald vil erfaringen være draget ud fra kendskabet til en enkelt klasse.

Kirsten Rendtorff

Er man imidlertid klasselærer for en 6.c undgås det næppe, at man fra tid til anden spørger sig selv, om det nu var en heldig bestemmelse, der blev truffet for den classes fremtid. Hvor nemt ville det ikke være, hvis man i sit svar på dette vigtige spørgsmål kunne nøjes med at se på en enkelt side af sagen ud fra en enkelt vinkel. Men denne sag har som

de fleste mange sider og bør betragtes ud fra mange vinkler.

Det nytter ikke at se bort fra, at de 35 børn er udstyret med vidt forskellige evner og interesser. En af skolens mange opgaver er at udvikle disse anlæg ved at imødekomme børnene med passende krav, der til stadighed kan stimulere deres interesse for de forskellige fag. Er det muligt at afpasse kravene til 35 forskellige børn, således at interessen virkelig holdes fangen? Er det for svært at følge klassens tempo for den intellektuelt svagt udrustede elev, er klassens tempo ikke for langsomt for den hurtigt opfattende? Taber den ene modet, mens den anden keder sig? Eller slider den ene dagen lang uden tid til leg eller hobby, mens den anden bliver en doven rad? Får den elev, der har særlig svært ved en enkelt ting, opmærksomhed nok, kan man uddybe emnet tilstrækkeligt for den særligt interesserede? – disse spørgsmål kunne man med god ret stille til enhver klasse, men særligt aktuelle bliver de i en c.klasse, fordi muligheden for deling forelå, – men også af en anden grund.

I 6. skoleår sker der en enorm udvikling i børnene. Den begyndende pubertet gør, at børnenes forskellighed afsløres tydeligere for hver enkelt, for de andre og for læreren. Forskellen i interesser gør sig stadig mere gældende, nogle udvikles tidligt og afslører sommetider en forbavsende modenhed, mens andre endnu er rigtige børn. Allerede i 6. klasse udvikles nogle børns personlighed så meget, at man ikke sjældent må erkende, at man et år tidligere muligvis havde bedømt enkelte

børns muligheder forkert. Noget tilsvarende gælder for de børn, der har så travlt med at vokse, at de slet ikke får kræfter til at tage sig af den mere „faglige“ side af deres udvikling.

Børnene er imidlertid ikke sat i bås, alle har endnu alle muligheder i behold, og vi, forældre, lærere og børn har god tid til at vurdere anlæg, flid og interesser, sådan at børn efter 7. skoleår kan komme på deres rette hylde.

På trods af alle forskelle kan der opstå et godt fællesskab, som alle elever drager nytte af. De lærer at hjælpe hinanden, forstå hinanden og acceptere hinanden. Vi er i vort samfund tilbøjelige til at bedømme skole- og andre uddannelsesforhold ud fra den enkle betragtning, at de skal tjene et eksamensformål. Alt vurderes ud fra en intellektuel standard, og stadig spørges der næsten alle steder i erhvervslivet, men sandelig også i privatlivet efter eksamener. „Hvad er han“, betyder ikke det samme som „hvilke egenskaber er han i besiddelse af“, derimod „hvilke eksamener har han“.

Louis Nielsen skubbes i vandet; men synes forberedt.

Jeg er for så vidt ikke i tvivl om, at den „bedste“ gruppe i en c.klasse sætter noget til, noget af det, der tjener eksamensformål, jeg er heller ikke i tvivl om, at midtergruppen og de svage vinder noget, d.v.s. lærer mere, end de muligvis ville have gjort, hvis klassen var blevet delt. Undervisningens niveau højnes, fordi de intellektuelt overlegne elever ikke er udskilt fra gennemsnittet, de stimulerer de andre, alle vil gerne være med, og fliden er større end i de fleste andre klasser. Men også et andet niveau hæves. Børnenes opførsel er god, deres omgangsform og tone er hyggelig og venlig, ingen har grund til at gå i „nederlagsstemning“ og derfor gøre sig ufordelagtigt bemærket, ingen har mulighed for at føle sig bedre og af den grund blive ubehagelig, alle er, alle forskelle til trods, i samme båd. Disse rent menneskelige faktorer, der er gode forudsætninger for en gunstig personlighedsudvikling og karakterdannelse bliver for mig at se mere tilgodeset end i en tilsvarende „delt“ klasse.

Det er virkelig et spørgsmål, om de positive sider ved udelt klasse opvejer de negative, der også er. Meget afhænger af den enkelte klasses sammensætning. Det er vel en kendt sag, at hver klasse har sit særlige ansigt, som kan afvige lige så meget fra en anden klasses, som det enkelte barn er forskelligt fra det andet. En klasse virker rolig og harmonisk, eleverne har et godt samarbejde i alvor og leg, de kan lide hinanden, lide at være sammen og har en ensartet indstilling til opgaverne, en anden klasse virker urolig og disharmonisk, børnene er vidt forskellige og skændes og slås, nogle er meget dygtige, andre meget dårlige, de hjælper ikke hinanden, disciplinen er dårlig, og de er stort set lige glade med kammeraterne.

Det er godt, at vi endnu, i hvert fald i København, har mulighed for at vælge, om en klasse skal føres udelt igennem til 7. Det giver os tid til at samle erfaringer og gøre forsøg og lave prøver og se, hvordan børnene klarer sig i skolen efter 7. skoleår. Efter mit ringe erfaringsmateriale er det for tidligt at gå fanatisk ind for udelte såvel som for delte klasser.

Kirsten Rendtorff.

Liselotte Taarup

1. kl. — arbejdet.

30 forventningsfulde børn møder i skolen i august måned, hvordan skal vi benytte deres energi og undgå at de skuffes og slås ud.

Skolens faglige opgaver i de første skoleår er temmelig præcis, de skal lære bogstaver og tal, og forstå dem, så de kan arbejde med dem.

De opgaver børnene i deres første syv år er stillet overfor er trods mange fælles træk forskellige fra hjem til hjem. Nogle børn har modtaget overvældende ros, når de har sat en kop ud i køkkenet, andre har på egen hånd klaret hele opvasken og passet mindre søskende. På legepladsen har nogle måske klaret sig godt ved at udvise større mod eller måske ved at være mere aggressive og bruge kræfterne før de andre.

Men når de skal tilegne sig abc'en, hjælper det ikke meget, at man spiller med musklerne og fører skræmmepolitik, et *a* ser indviklet ud, og det skal læres.

Børnenes sammenligningsgrundlag bliver fra at være søskende og legekamerater på forskellige alderstrin nu 29 jævnaldrende, og de vil temmelig skarpt kunne sammenligne deres egne evner med de andres. Nogle må resigneret erkende de er dårligere, andre vil overmodigt fastslå de er 3 × bedre, begge dele kan være uheldigt.

I første omgang mener jeg, man må sprede kunstig tåge og få alle godt igang, inden de når at placere sig selv.

Vi har forsøgt at gøre dette ved dels selv at lave, dels at få børnene sat igang med så meget supplerende materiale, at vi har kunnet give forskelligartede opgaver samtidig med, at grupperne tilsyneladende er lige langt og ind imellem uden besvær har kunnet undervises samlet.

Liselotte Taarup.

Den nye karakterskala.

De fleste forældre er vist klar over, at den gamle karakterskala – den ørsted-ske – nu i flg. lov skal afløses af en ny, og i den anledning har der været holdt instruktionskursus for lærerne rundt om i byen. Kirsebærhavens skoles lærere var tirsdag den 19. marts på Lykkeboskolen, hvor fagkonsulent Gelling Petersen redegjorde for retningslinierne, da det er af umådelig stor værdi, at alle forstår at benytte den nye skala ensartet.

Else Diemer.

Her skal ganske kort gøres rede for de nye karakterer, idet det dog først må fastslås, at 1.–7. klasserne fortsætter med bedømmelse udtrykt i ord. Karakterskalaen kommer altså til at gælde eleverne i 8., 9. og 10. klasse, realafdelingen og gymnasiet, samt kursus til teknisk forberedelseseksamen.

På Kirsebærhavens skole bliver det i år kun 8. og 9. klasserne, der bedømmes efter den nye skala, og eleverne i 9. kl. får, hvis de selv ønsker det, lejlighed til at gå til statskontrollerede prøver og derpå opnå et afgangsbrev med de nye karakterer.

I realafdelingen tages den først i brug efter sommerferien og kun i de 1. realklasser, der da oprettes, således at først realeksamen 1966 bliver bedømt efter den nye skala.

De nye karakterer er delt ind i tre grupper. Midtergruppen er 7, 8 og 9, idet 8 er for den middelhøje præstation, 7 og 9 henholdsvis lidt under og lidt over middel. 10, 11 og 13 er karaktererne for de udmærkede præstationer, dog således at 13 bliver en undtagelseskarakter for det helt usædvanlige eller geniale. 3, 5 og 6 er karakterer for de usikre og mindre tilfredsstillende præstationer, og så er der endelig 0 for det helt uantagelige, en karakter som nok må blive ret sjælden, ligesom „slet“ i den ørsted-ske skala.

For at bestå realeksamen eller studentereksamen kræves en gennemsnitskarakter på 5,5 og samtidig skal summen af de to laveste karakterer plus gennemsnittet

af de øvrige karakterer være mindst 13. Eksamen skal bestå på års- og eksamens-karakterer hver for sig.

Bag ved dette ligger et stort arbejde for at nå frem til en karakterbedømmelse, som ved den rette anvendelse uden tvivl vil blive den helt rigtige.

Else Diemer.

Teknisk forberedelseksamen.

K. D. Poulsen.

Denne eksamen står åben for både piger og drenge. Den danner afslutningen på 2 års skolegang (8. og 9. teknisk forberedelsesklasse) og giver adgang til en videreuddannelse som mellemtekniker (teknisk tegner, laborant, mellemtekniker og andre). Desuden giver den ofte en fordel ved ansøgning om lærepladser.

Videreuddannelse som mellemtekniker varer 2 år og foregår i København på Teknologisk Institut. Her ved skolen havde vi i juni 62 en klasse oppe til teknisk forberedelseksamen. August 62 startede vi en ny 8. teknikerklasse, og det samme sker i august i år.

De nye beståelsesregler, der er omtalt oven for, er lidt anderledes ved teknisk forberedelseksamen, end ved de øvrige afgangsprøver. Da regning, matematik, fysik og kemi er så vigtige fag i denne uddannelse, kræves der for beståelse, at man har mindst 5,5 i gennemsnit af samtlige karakterer, men desuden at summen af de tre karakterer i skriftlig regning og matematik, mundtlig regning og matematik, samt naturlære (fysik og kemi) er mindst 17. Er De interesseret i at høre mere om denne forholdsvis nye uddannelsesgren, giver skolen Dem med glæde yderligere oplysninger.

K. D. Poulsen.

Dansk og orientering i 9. klasse.

Bruno Milø.

Det er en naturlig ting, når man begynder på et arbejde, at gøre sig klart, hvad man vil. Målsætningen må ikke glemmes, hvis man gennem sit daglige arbejde vil have en fornemmelse af fremskridt og udvikling.

I fagene litteratur og orientering er det hensigten at udvide elevernes kendskab til den verden, de lever i, og fremme deres udvikling ved at give dem forståelse af andre mennesker og andre livsvilkår end dem, de selv lever under.

Dette mål har man sikkert søgt nået på mange, forskellige måder landet over. Pensakravene er så rummelige, at hver enkelt lærer i vid udstrækning har kunnet følge sine egne ideer.

Ved at kunne vælge et stof, der i særlig grad interesserer ham selv, har læreren fået den væsentligste betingelse opfyldt for at kunne skabe en interessebetonet undervisning.

I 9. klasse har vi i litteraturtimerne læst „Elly Petersen“ af Mogens Klitgård og „Broen“ af Manfred Gregor som de to hovedværker. „Elly Petersen“ handler om en ung provinspiges møde med København, og de vanskeligheder hun kommer ud for. Under læsningen er vi ofte stødt på problemer, hvor det har været naturligt at tilskynde eleverne til en selvstændig stillingtagen. På denne måde er der ofte kommet meningsforskelle frem, som har ført til en udbytterig debat. „Broen“ handler om en flok 16-årige drenge, der i krigens sidste timer må ofre livet på løsningen af en håbløs, militær opgave. Bogen skildrer disse unge gennem episoder fra deres opvækst og deres adfærd i de sidste dramatiske timer af deres liv. Det er psykologi – men i en form, som eleverne kan forstå.

Orientering har været udsyn til verden gennem mange vinduer. Aktuelt stof har været behandlet ved gennemgang af: Berlin, Cuba og Fællesmarkedet. Det historiske tilbageblik har vi fået ved at følge arbejdets udvikling fra oldtiden, gennem middelalderen til vore dage, og udsynet til fremmede folkeslag ved at arbejde med emner som „De nye stater i Afrika“ og „Fremmede religioner“.

Det er klart, at der hos elever på dette alderstrin opstår behov for nye arbejdsformer. Det er derfor vigtigt, at arbejdet tilrettelægges sådan, at timerne ikke i for høj grad domineres af lærerens fremstilling, men at eleverne tværtimod får adgang til at skaffe sig viden om væsentlige dele af emnet ved selvstændig læsning. Andre opgaver kan tilrettelægges sådan, at de skal løses ved et samarbejde mellem flere elever.

Hvordan er så status ved skoleårets slutning? Der har været skuffelser, som der kan høstes erfaringer af, og glæder, som kan give næring til næste runde. I denne henseende er livet i skolestuen ikke meget forskelligt fra livet udenfor – og bør vel heller ikke være det. Vigtigst er det, at klimaet i klassen har været godt, at der har været arbejdet med interesse – at der er sket noget. *Bruno Milø.*

Håndarbejdsundervisningen.

Ulla Thieson

Håndarbejdsundervisningen i skolen har et dobbelt formål. For det første skal børnene lære at strikke, hækle, sy og klippe, så de er i stand til at reparere og fremstille tøj til deres eget forbrug. Og dernæst skulle undervisningen i håndarbejde gerne udvikle børnenes sans for skønhed, for farver og former.

Lærerinden i håndarbejde er ret frit stillet med hensyn til valg af modeller. Undervisningsvejledningen giver anvisning på den teknik, som skal læres på de forskellige alderstrin, men den stiller ingen krav om bestemte arbejder.

Det er vigtigt at finde modeller, som børnene har lyst til at arbejde med. For de mindre børns vedkommende er det af stor betydning, at der ikke indøves for nye færdigheder på samme model. De må kunne se en ende på arbejdet, ellers mister de interessen. Større børn er ofte glade for at have flere modelforslag at vælge imellem, således at arbejdet kan komme til at ligge inden for den enkeltes interesse og evner.

Børnenes arbejdstempo er jo ofte meget forskelligt. Derfor må man sætte „mellemarbejder“ i gang. Mellemarbejder er udfyldningsarbejder, som de hurtige børn kan beskæftige sig med, mens de venter på deres lidt mindre hurtige kammerater. Det kan være differentieringer af hovedarbejdet, således at dette gøres sværere. Jeg kan her nævne lommer, bæltter, pyntesting o.s.v.

Som selvstændige mellemarbejder anvendes ofte broderier. Her er der lejlighed til at få et samarbejde imellem tegning og håndarbejde. Man kan udmærket lade børnene selv lave tegningerne til deres broderier. Børn elsker farver, og man taler med dem om hvilke farver, der står godt sammen. Desuden kan brugen af disse mellemarbejder åbne børnenes øjne for, at forudsætningen for et godt håndarbejde ikke alene beror på en god udførelse, men også på valg af materiale i samklang med tegning og syningsart.

Håndarbejdstimerne er travle – men dejlige og hyggelige timer. Jeg tror, at det er timer, som både lærerinde og børn ser hen til med glæde. *Ulla Thiesson.*

Lidt om sløjd.

I faget sløjd ønsker læreren at udvikle elevernes evne og interesse for manuel beskæftigelse. Indøvning af værktøjets rette brug er et væsentligt punkt.

For at placere sløjden i forhold til andre former for manuel beskæftigelse vil jeg karakterisere de forskellige former således:

Håndværk: ..... arbejde uden vidtdreven brug af maskiner.

Husflid: ..... for fornøjelsen – tiden underordnet.

SLØJD: ..... er pædagogisk tilrettelagt manuel beskæftigelse, hvis hovedformål er en almen praktisk uddannelse.

Fra et hygiejnemøde i tegnesalen.

H. C. Larsen.

Arbejdet er opløst i øvelser, der har navn efter værktøj eller værktøjsføring, samlingsmåde og konstruktion. Et af hovedprincipperne er, at der arbejdes rationelt med værktøjet, således at eleverne lærer at gå længst muligt frem med det hurtigst virkende værktøj, før de langsommere virkende (afpuddende) sættes ind.

Øvelserne er ordnet efter stigende sværhedsgrad (ellers ingen udvikling) og efter system, da det ellers let vil blive for tilfældigt. Rækkefølgen hviler på erfaring og skøn med hensyn tagen til elevernes udvikling og kræfter, øvelsernes vanskelighed, samhörighed og farlighed.

Disse principper er gældende både i træsløjd og i metalsløjld på klassetrin fra 5.-7. kl. På 8.-9. klassetrin fortsætter model fremstillingen, men her er det også meningen, at børnene skal undervises i vedligeholdelse af det værktøj, de benytter. I tilslutning til metalsløjld får børnene lejlighed til at lave nogle øvelser på drejebænk.

I faglig tegning, undervises eleverne bl. a. i de principper, der er grundlag for arbejdstegning, og de laver arbejdstegning til de modeller, de fremstiller.

H. C. Larsen.

Biblioteket.

De mindre børn føres ind i bibliotekets verden af skole- og børnebibliotekaren. Det sker i 3., 4. og 5. underklasse.

I 7. klasse kommer turen så til bibliotekets afdeling for voksne. Når børnene er 13 år har de ret til at låne på de voksnes bibliotek, og det er da rimeligt, at de får det forevist og får en lille mundsmag på, hvilke herligheder denne afdeling rummer.

Ellen Skovborg.

Der er afsat 2 timer på skemaet til dette formål, og det kan jo i sagens natur blot blive en mundsmag, de får.

Når jeg begynder med at fortælle eleverne, at de voksnes bibliotek rummer over 10.000 bøger, er de fleste lidt forundrede over, at der virkelig findes så mange bøger i dette lokale. Vi snakker så lidt om, hvordan man kan finde rundt i alle disse bøger. De fleste elever fatter meget hurtigt det system, hvorefter bøgerne er opstillet – og vi snakker så om bøgerne. Jeg trækker enkelte forfattere frem – helst nogle, som de i forvejen kender fra skolens læsebøger, fra ugeblade og fra film. Vi taler lidt om dem og prøver at finde dem på reolerne – også ved hjælp af kartoteket. Af fagbøger snakker vi om dem, som har de fleste unges interesse – vi finder strikkebøger – bøger om barnepleje og lægebøger. I faget „Teknik“ finder vi litteratur om go-kart – frimærker – radioteknik og modelbaner. At der er mange fodboldbøger i biblioteket ved de fleste – og når vi kommer til faget „Danmarkshistorie“ og taler om bøger om besættelsen, vil alle snakke med og fortælle om de bøger, de har læst.

Formålet med det hele er jo at give de unge et begreb om, at et bibliotek ikke er en død ting – men at det kan bruges til mange praktiske formål og give svar på de spørgsmål, der melder sig i livet af den ene eller anden art.

Ellen Skovborg.

Læsehold.

Mygind Knudsen.

Læsesvaghed, = retardering og ordblindhed er forskellige udtryk for læsevanskeligheder.

Børn, der har sådanne vanskeligheder, bliver undersøgt af skolepsykologen. Hvis der er tale om store vanskeligheder, indstilles børnene til læseklasse. „Lettere“ tilfælde kan muligvis klares med 3–4 timers dansk – ekstra – om ugen, og disse timer „lægges“ sådan, at det går mindst muligt ud over de øvrige fag.

På læseholdene – 4–5 elever – får disse børn særlig hjælp i dansk – mere træning, – så de i regelen kan rykke op i næste klasse sammen med deres kammerater.

Visse undersøgelser har vist, at læsevanskeligheder kan skyldes skoleumodenhed, d.v.s.: barnet er kommet for tidligt i skole! Nu har skolevæsenet givet forældrene tilbud om skolemodenhedsprøver for børnene i 1. klasse, og i år kan de børn, der skal begynde deres skolegang efter sommerferien, komme til denne prøve *inden ferien. Gid alle forældre ville tage mod tilbudet.*

Mygind.

Lidt om musikorientering.

Om formålet med undervisningen i sang og musik i folkeskolen står der i „den blå betænkning“ (den ny skolelovs „grundlov“) bl. a.: „at udvikle og styrke evnen til og den umiddelbare glæde ved at synge, spille og lytte til musik, – – –“. Det er dette sidste punkt – at lytte til musik – vi skal hæfte os ved i denne forbindelse.

Poul Martin Møller.

I en tid hvor radio (pr. 3), t.v. og andre masse-medier bogstavelig talt vælter musik ud over hovedet på os døgnet rundt, skulle det så være nødvendigt i sangtimen at lytte til musik? Jo netop, at lære at LYTTE er nødvendigt; – for hvor meget HØRER vi egentlig af denne evige strøm af musik af enhver slags?

Musikorientering er en *ny* bestanddel i sangundervisningen – i al fald på papiret. Her på Kirsebærhaven kan vi nu også virkeliggøre denne formålsparagraf, efter at vi har fået båndoptagere (– fra båndcentralen kan der rekvireres fine båndserier spændende fra middelaldermusik til jazz) og – efter sommerferien – et stereo-grammofonanlæg. Musikorientering kommer især ind i undervisningen på de ældste klassetrin; men orientering i musikens bestanddele og karakter kan dog lige fra 3. kl. være et naturligt supplement til den øvrige undervisning.

På de lavere klassetrin kan man f. eks. med held iagttage forskellige taktarter, grund- og melodirytm, styrkeforhold, stærk rytmisk betonet musik o.s.v.

Fra 6. kl. vil en gennemgang af orkestret og dets instrumenter være naturlig.

I realafdelingen kan man som eks. anvende: Betydelige komponisters liv og værker. Forskellige folkeslags og landes folkemusik. De skiftende kulturepokers musik (– måske i samarbejde med periodernes malerkunst, arkitektur og litteratur). Vigtige stilarter og musikformer (f. eks. afrikansk folkemusik contra jazz).

Målet med musikorientering må vel især være at skabe forudsætninger for en personlig musikoplevelse for eleven – en sund kritisk stillingtagen – en forståelse af, hvad man skal lytte til og hvorfor – og en deraf naturlig og nødvendig selektion.

Musikorientering er netop i dag meget aktuel – og særdeles påkrævet.

Poul Martin Møller.

Keramik.

Tove Persson.

I rækken af de supplerende fag, som eleverne i 8. og 9. klasse frit kan vælge imellem, står blandt andet formning, sang og musik, håndarbejde, vævning og keramik. Når ca. halvdelen af fagene, nemlig de her nævnte, hører til den gruppe af fag, der kaldes de musiske, er det for at give eleverne mulighed for at vælge et eller flere fag, hvor de kan udvikle deres skabende lyst og evner, hvilket de er afskåret fra inden for specialgrupperne. Der skulle således være grønt lys for elever og forældre til gennem valget at skabe balance og afveksling i undervisningsfagene. Har en elev f. eks. valgt gruppe I, er fagene engelsk, regnskabsføring, maskinskrivning samt fælles-

fagene dansk, regning og orientering, altså ikke eet eneste fag, som kan være udviklende for fantasi, leg, og det at bruge hænderne er noget glemt, noget man ikke tror hører til i 8.–9. klasserne. Det er helt forkert. Nu mere end nogensinde er det meget nødvendigt, at lysten til at skabe stimuleres og udvikles.

Man kunne ønske, at flere elever var klare over dette forhold, og derfor ligefrem ville kaste sig over de musiske fag i suppleringsgruppen.

I år har en gruppe piger i 9. klasse valgt at gå til keramik, ikke fordi de vil være keramikere – men for at få lov til at bruge og udvikle deres formsans, og for at have to timer, hvor det udelukkende drejer sig om at arbejde med deres hænder og udfolde fantasien.

Skolen er i besiddelse af en keramikovn og har i løbet af året erhvervet sig en drejeskive. Vi har altså næsten et keramisk værksted og har mulighed for at få nogen kendskab til det ældgamle håndværk. Der er blevet arbejdet med forskellige gamle metoder at modellere op på. Den mest anvendte er at rulle leret til pølser, der så sættes sammen til den ønskede form.

Dernæst har eleverne beskæftiget sig med at pynte deres ting, i første omgang med udrørte lerfarver, hvor mulighederne er mange. Til slut er tingene blevet glas-

Rosette prøver sparkeskiven.

serede med en klar glasur og brændt ved en temperatur på ca. 1000°. Sidst har holdet beskæftiget sig med nogle farvede glassurer, hvilket har givet anledning til megen spænding, fordi resultatet aldrig på forhånd var givet.

Glæden har været stor, når ting, der lykkedes, skulle bæres hjem og vises frem for familien.

Tove Persson.

Taleundervisningen.

Vi møder af og til i klasserne børn, hvis tale ikke er helt normal. Det kan i første-klasserne være børn, der endnu ikke taler rent, og i alle klasser børn, der stammer, er hæse, læsper eller snøvler.

Når forældrene eller lærerne mener, at der er grund til at give børnene taleundervisning, udfylder klasselæreren et skema til skolevæsenets talekonsulent om barnets specielle vanskelighed. Herefter bliver eleven og hans forældre indkaldt til en samtale med talckonsulenten, hvorefter han bliver henvist til talepædagog.

Undervisningen er enkeltmandsundervisning. Eleven bliver undervist 2-3 gange ugentligt, hver gang ca. $\frac{1}{2}$ time.

Elever, der ikke taler rent, bliver undervist i de lyde, der endnu ikke er helt korrekte. Det er ret almindeligt, at børn er længe om at lære at sige g og k; de sætter d og t ind istedet og siger „tan edde“ for „kan ikke“. Også flere konsonanter efter hinanden kniber det med: „stor“ bliver til „dor“, „blå“ til „bå“, „sprøjte“ til „prøjte“ osv.

Lis Nørbo.

En del af vore taleelever er stammere. Vi er meget interesserede i at komme i forbindelse med disse elevers forældre, idet vi ønsker at tale med dem, bl. a. om den betydning familiens holdning har for stammeren.

De hæse børn prøver vi først og fremmest at få til ikke at råbe så meget, som de sædvanligvis gør. – Hvis de holder op med det, hjælper det på hæsheden.

Børn, der læser, skal lære at sige s rigtigt, og det tager som regel nogen tid, inden de kan det helt sikkert.

Snøvl, skyldes ofte, at eleven har polyper. Når disse fjernes, forsvinder snøvlet som regel også.

På grund af den store venteliste kan børnene desværre ikke straks henvises til talepædagog. De, der har størst behov for undervisning, kommer naturligvis hurtigst til, mens der for de andre, som måske blot læser eller snøvler lidt, kan gå et halvt års tid eller mere.

Lis Nørbo.

Personalia.

I løbet af skoleåret 1962–63 har vi måttet sige farvel til tre medarbejdere: Birthe Nielsen har haft orlov for at være mere hjemme i sine børns opvækstår, end arbejdet tillod. Birgit Madsen måtte på grund af den voksende arbejdsbyrde i hjem og skole søge orlov fra oktober, og Grethe Mathiasen drog samtidig med sin mand til Odense, da han blev forfremmet til prokurist i den stedlige afdeling af Nationalbanken. Vi savner dem alle tre og ser frem til et gensyn selv om det bliver ad åre.

Henning Lehm overtog Birthe Niensens II real, fru Bistrup fik Birgit Madsens skema, idet Else Folkov dog klarede de timer, som faldt i 6 b ved at afgive 3 u i tilsvarende omfang. Grethe Mathiasens 5 u arvedes af Elsa Mortensen, hvis skema overdroges til Lone Menzer.

Birthe Nielsen.

Birgit Madsen.

Grethe Mathiasen.

Elsa Mortensen.

Betty Fenger Hansen.

Inge Chrestensen.

Ellen Olesen.

Årets nye medarbejdere var Liselotte Taarup fra Enghaveplads samt de fire faste vikarer: Annelise Grum, Jette Kristiansen, Elsa Mortensen og Poul Martin Møller. De viser sig andre steder i årsskriftet.

Tilbage fra årskursus i gymnastik kommer Louis Nielsen, i stedet tager Jytte Jacobsen og Kirsten Pihl på kursus næste år, og Kim Menzer aftjener sin værnepligt i militærnægterlejren i Gribskov.

Fra sommerferien drager Betty Fenger til Langeland med familien, hvor de vil bygge hus, og hvor hun har fået embede. Også Inge Chrestensens energiske sangtimer vil børnene komme til at savne, ligesom Annelise Kjærgaard har fået lejlighed til at flytte arbejdet nær til sin bopæl i Taarnby.

Af de nye medarbejdere kender vi i øjeblikket fru Engelund Petersen, fru Fomsgaard og Annie Åkerlund, som vi byder velkommen i kollegernes kreds. Fremdeles takkes de endnu unævnte løse vikarer fru Viskum, fru Jersborg, fru Pilo, Mogens Juul og Villy Agger Hansen for trofast hjælp gennem året.

Fru Ellen Olesen, som i hele skolens levetid har klaret den daglige mælkeudlevering med forbilledlig smidighed og aldrig svigtende humør, trækker sig fra ferien tilbage til sin mands virksomhed af helbredsmæssige grunde. Her skal bringes en tak for det spor, hun har ført dette arbejde ind i.

Til seminarierne.

Henning Østerberg.

Ved redaktionens slutning foreligger til meddelelser, som vi bringer til læsernes kundskab med en blanding af bedrøvelse og stolthed. Vore to storartede medarbejdere Henning'erne Østerberg og Lehm går til seminarieundervisningen efter ferien, Østerberg til Blågård som lærer i formning og Lehm til Marselisborg som praktikleder. Vi ønsker til lykke og glæder os med deres nye arbejdspladser over, at de kan tælle disse to dygtige og loyale

Henning Lehm.

pædagoger i deres lærerstabe. Vi vil savne jer, men ønsker god vind og tak for alt.

Lb.

De, der drog ud.

På ski med 40 skolebørn.

Øvebakken ved Voksenkollen.

Som et konkret bevis på, hvor meget „Danskehjælpen“ betød for nordmændene under krigen, ligger „Lysebu“ og byder danskerne velkomne som Norges gæster året igennem.

Nonni Schrøder.

Stipendiater kommer og går, malere, der søger nye inspirationer, studenter, der mangler læsero før en afsluttende eksamen, og nu de sidste tre vintre har „Dansk-norsk samarbejde“ også inviteret danske skolebørn på skiferie i det norske fjeld. Børnene bliver udvalgt på samtlige københavnske skoler, men kun 1 a 2 børn fra hver skole får chancen. Ved udvælgelsen lægges der bl. a. stor vægt på en god opførsel.

Fuldt skiudstyr står til rådighed på stedet, og Norges bedste skiskole underviser børnene 1 time hver dag. Der er gjort *alt* for at gøre opholdet vellykket.

Selv om „Lysebu“ kun ligger $\frac{1}{2}$ times kørsel fra Oslo er man dog så langt oppe i „Nordmarka“ og de store fjelde, at det ville være halsløs gerning at lade en ikke stedkendt lede børnenes skiture.

To norske studenter var turledere, – og de kom sandelig på arbejde i den første tid. Der må brede skuldre til at udrede 40 børn og to håbløse voksne af mærkvær-

dige dynger af ski og skistave og få dem på højkant – – for blot atter at se dem kure videre med den tungeste ende i snedriverne. Men som dagene gik, fik vi efterhånden færten af, at det ikke nødvendigvis var skiene, der styrede os, men at det omvendte *kunne* indtræffe, og langsomt (meget langsomt!) faldt antallet af blå mærker. Med den voksende skifærdighed blev turene en bestandig større nydelse. Sol, sne, blå himmel og en uendelig stilhed, der kun blev brudt af skistavenes svage knirken mod sneen. Børnene var stille, forbløffende stille på turene, men om aftenen når de med blussende kinder og møre lemmer, satte sig til bords, var de som berust af luft og fjeld. Stemningen var høj, hvad enten man hyggede ved pejsen eller dansede folkedans. Badstuebadet før sengetid med hed damp og kold douche fik selv de livligste af børnene til hurtigt at segne om; – – og næste morgen blev vi fra klokketårnet vækket til en ny frostklar dag og 18 kuldegrader. Men se *det* bekyrnede ikke os.

Nonni Schrøder.

Turen til England.

19 elever fra realklassen, 8 au og 1 u tilbragte påskeferien i England sammen med hr. John Rasmussen og undertegnede.

Efter en lang og anstrengende rejse via Ostende–Dover nåede vi universitetsbyen Cambridge. Her tilbragte vi 2 dage med at beundre de pragtfulde gamle bygninger og nyde den dejlige natur.

Derefter rejste vi til London og tilbragte resten af tiden der. Dagene gik med at se alt, hvad vi overhovedet kunne nå, som f. eks. parlamentet, Tower, vokskabinetet og St. Pauls Cathedral. Om aftenen fik vi lejlighed til at se et kæmpemæssigt dansepalads og også til at indsnuse atmosfæren i nogle af de berømte engelske pubs. Vi lærte meget hurtigt at finde rundt i London både med bus og undergrundsbane.

Det var en helt igennem vellykket tur, rig på oplevelser og nye indtryk.

Inge Nissen.

Inge Nissen.

Grindefangst.

„Er der noget at sige til, at vi glæder os?“ Sådan sluttede den lille artikel i sidste årsskrift om vore forventninger til den forestående Færørejse. 26 af skolens elever samt 4 ledere startede den 26. juli 1962 med M/S „Tjaldur“ for 2 døgn senere at gå i land i Torshavn.

Lad det være sagt straks: Rejsen oversteg langt vore forventninger. En ung lærer, Heri Jensen, fra kommuneskolen i Torshavn var vor eminente rejseleder og kammerat på hele turen deroppe. Med både fantasi og energi sørgede han for, at vi oplevede Færøerne indefra. Vi rejste rundt til alle øerne og fik lejlighed til at opleve færingerne i arbejde og til fest.

Ofte ankom vi uanmeldt til bygderne på forskellige øer – men straks åbnede færingerne deres hjem for os og bød på både mad og drikke. Samtidig fortalte de om deres farefulde arbejde på havet og i fjeldene for at bjerge føden ved enten fiskeri, fuglefangst eller fåreavl; ja – flere steder nøjedes de ikke med at fortælle os om deres arbejde, men de viste det for os i praksis.

En af de største oplevelser – ja, måske den største – var ubetinget grindedrabet i Torshavn. Grindedrabet er færingernes kamp med de store grindehvaler for at få livsnødvendig føde – men det er også menneskets kamp med det store dyr: Det var et ritual, en hellig handling. Efter kampen og sejren sænkede der sig en dyb tilfredsstillelse over alle – nu skulle der festes – og byens indbyggere, både voksne og børn, samledes til grindedans i forsamlingshuset, hvor der til færingernes sang dansedes til solen atter stod op.

Vor rejse til Færøerne blev til mere end en almindelig turist- og ferierejse: Den blev et møde med vore forfædre: De gamle nordboere – det var som at komme hjem. Er der noget at sige til, at vi er taknemlige? *Aksel E. Rasmussen.*

Afrejse til Færøerne.

København—Rom retur på 8 timer.

Vor I real v havde en strålende forårslørdag den oplevelse at flyve til Rom og tilbage fra kl. 12 til 20. Den ædle giver var direktør Rud. Bier fra „Stjernerejser“. Klasselærer Palle Bodnia var med på turen, hvorom en af deltagerne fortæller:

Flere af mine kammerater har spurgt: „Hvordan er det at flyve til Rom?“ Og jeg har svaret: „Det var en mærkelig fornemmelse at se maskinen løfte sig fra jorden, og når maskinen faldt ned i et lufthul kunne man mærke at man fløj“. Men ud over det bevægede maskinen, der var stor som et hus, sig støt i luften.

Ombord i maskinen blev vi beværtet på det bedste med mad, kaffe og cola, og besætningen puslede under hele turen rundt om passagererne, som en høne om en redefuld kyllinger.

Da maskinen gik ned over Rom havde jeg lidt svært ved rigtig at få set noget, fordi vi var spændt fast med sikkerhedsbælte.

På hjemturen fik jeg set alperne, desværre kun toppen, der stak op over skyerne. Det mest spændende ved hjemturen var, da vi stod ved tolden for at få vores cognac igennem. Det lykkedes nu bare ikke. I det hele var turen en dejlig oplevelse. Det var hele klassen vildt enige om.

Soren Duvå.

Man vænner sig til at betragte Europa-kortet fra oven.

Årets sidste skoletimer afvikles om aftenen.

Lidt statistik.

Skolen har i det forløbne år haft ca. 1260 elever fordelt på 47 klasser, hvoraf syv var særklasser. Næste år stiger klassetallet til 48, mens særklassernes antal daler til 5. I fjor blev ca. 130 elever udskrevet med skoleårets udgang. Ovenstående billede viser de mange afgangsbørn fotograferet af Nick Toftdahl i grønnegården lige før afslutningsfesten. I fjor havde skolen for sidste gang mellemskoleeksamen, og for første gang sendte vi en 9. teknikerklasse ud i livet. I år udskrives for sidste gang en realklasse efter gammel ordning og for første gang en 9. klasse med statskontrolleret prøve. Herefter undervises alle skolens børn efter den nye lov af 1958.

Skolen går med året 1963-64 ind i sit 7. skoleår. Mens vi hidtil har haft forholdsvis få store børn, er vi nu ved at blive mange på de højere trin, d.v.s. 4, 5 eller 6 parallelklasser. Til at undervise de 47 klasser har et tilsvarende antal lærere været ansat ved skolen. Tallet vil stige med 5 skemaer i det kommende år.

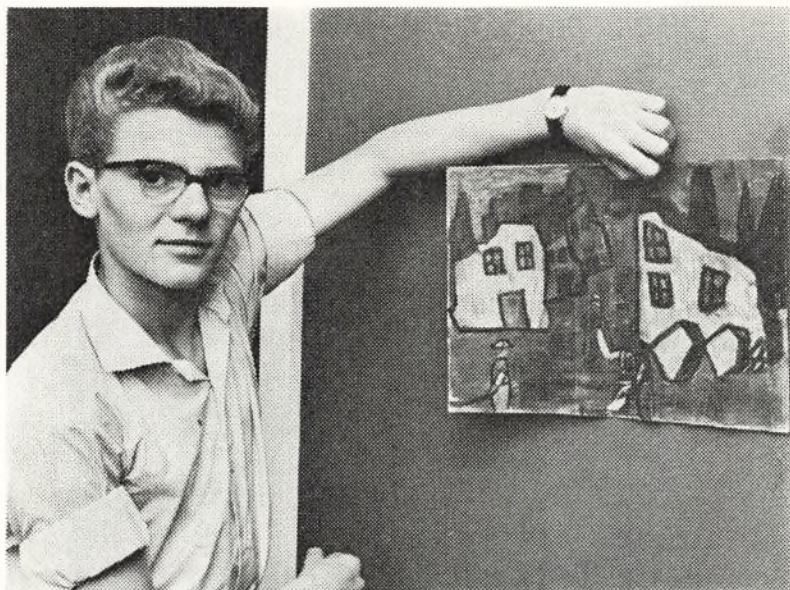
r afgangskoldet 1962 samlet i grønnegården.

For- og bagside.

I år forlader „Frøken Kirsebær“, *Grith Jensen*, den skole, som har givet hende navn, idet hun går ud med realeksamen. Hun blev „opdaget“, da vor skole skulle indvies. Griths orientalske ydre stod godt til en japansk festdragt, som *Rosette Hy-møller* stillede til rådighed, og hun klarede dengang og siden, når der har været brug for det ved festlige lejligheder, sin prologus-rolle på det nydeligste. Som tak og afskedshilsen til Grith og Rosette pryder frøken Kirsebær i sit skrud vor forside.

Bagsiden viser maleren *Henry Larsen*, Sandved, med et billede og med en af sine kæreste modeller, den sorte kat. Henry Larsen har i årenes løb hyppigt udstillet sine oliemalerier og farvekridtstegninger i forhallen. Han er en vederhæftig og tilgængelig maler, som med sin kraftige og forenkede tegning og kolorit egner sig udmærket som indgang til nutidskunsten.

Til Bruxelles.

Flemming med sin præmietegning.

Imellem år og dag udskrives adskillige konkurrencer for skoleelever. At deltage er forudsætningen for at vinde. Det gjorde Flemming Larsen, 7 b, i Røde Kors-konkurrencen om en tegning fra institutionens virksomhed. Sammen med ni andre præmietegnere rejser han til efteråret til Bruxelles. Tillykke!

Eleverne morer sig over Charlie Rivels hos „Lorry“.

Året der gik.

Tak til S.P.'erne.

Daniel Nielsen.

Disse linier skal være en tak til alle de elever i Realen, 8 t, 9 au, 7 cu, og 7 A₁, som i denne lange og sure vinter har påtaget sig jobbet som skolepatruljer. En særlig tak skal rettes til realen, som har været med fra starten, men som nu forlader skolen. Flemming Sloth Hansen, som er formand for Skolepatruljeforeningen for Kirsebærhavens skole, har været med fra starten for fem år siden og har i år fungeret som næstkommanderende.

Der har i år fra enkelte forældres side været rettet kritik af skolepatruljernes arbejde. Til de af dem, der måtte underkende deres betydning, vil jeg gerne sige, at politiet gang på gang har fastslået, at der aldrig i de mange år, skolepatruljerne har virket, er sket nogen ulykke i noget fodgængerfelt, når skolepatruljerne har været til stede, og der er eksempler på, at skolepatruljerne bevisligt har reddet deres kammerater fra at blive kørt ned.

Undertegnede, der har været med fra starten her ved skolen, nærer den dybeste beundring for de elever, der af pligtfølelse morgen efter morgen, ofte halvanden time før deres mødetid, stiller på posten for at hjælpe deres kammerater.

Skolepatruljeforeningen har i år holdt to meget vellykkede fester med bal. Det har været en glæde at se mange tidligere skolepatruljer, som nu er ude af skolen, ved disse fester.

Daniel Nielsen.

Håndboldturneringen.

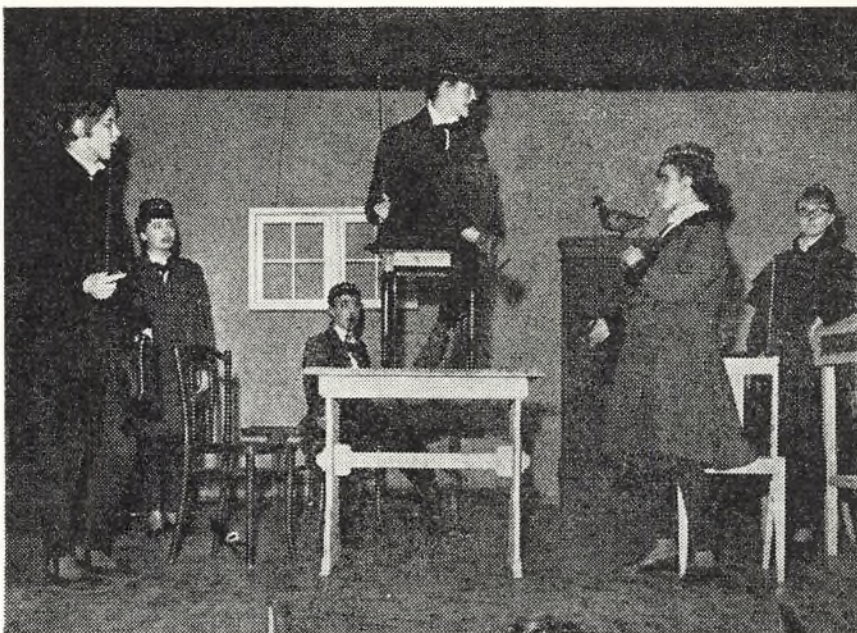
Per Krogsgård Thomsen.

Opildnet af I uv startede jeg en turnering i håndbold imellem skolens klasser fra 6. og opefter, ganske uvidende om den spænding og kamp, den udløste. Jeg tror, at turneringen allerede har bevist sin eksistensberettigelse ved den tilslutning den fik. Nu ved alle klasser, at de i januar og februar kan prøve kræfter med de andre.

Dertil kommer, at turneringen har 2 flotte pokaler som sejrstrøfæ. En stor pokal, hvorpå vinderklassens navn bliver graveret, og en mindre pokal, hvorpå vinderholdets bedste spiller får indgraveret sit navn. Forældreforeningen og hr. O. Behrendt har foræret skolen disse pokaler, og jeg vil gerne her have lov til at sige tak for dem. – Vinder af turneringen 1962–63 blev 9 au/2 real, og bedste spiller Bent Jensen 2 real.

Per Krogsgaard Thomsen.

Studentergeneralforsamlingen fra „Genboerne“.

Årets skolekomedie

blev Hostrups udødelige studenterskuespil „Genboerne“, som II real begyndte at indstudere før jul under ledelse af *Mogens Juhl*. *Palle Bodnia* tog sig af sidste afpudsning, da Juhl tog fat på seminarieret igen efter nytår, og med *Poul Martin Møllers* for tilfældet sammensatte orkester som akkompagnatører blev det en nydelig og velspillet forestilling. Den blev givet som indledning til skoleballet først i april, og hermed tør man vel anse det for en tradition, at II real tager sig af årets dramatiske ouverture til elevfesten.

Dramatikklubben — og Arrabal.

En skoleklub i dramatik er ikke så ligetil en sag som andre klubber. Eleverne kommer til tegne-, sy-, film- og sløjdklubberne uden andre tanker, end at dette har de lyst til. Den, der har lyst til at melde sig til dramatikklubben, vil sikkert tænke sig om et par gange. Jeg vil gerne spille komedie, vil han eller hun tænke, men kan jeg nu også det – og hvad vil de andre tænke, vil de ikke synes, jeg er en underlig en. Grunden er den, at det at lege dramatik er en leg med sig selv som objekt. De fleste af os er så blufærdige, så bange for at udtrykke os og vise, hvad der er i os. At tegne og modelere er noget andet. Går det skidt, ja, hvad så, – man prøver igen, og lykkes det ikke, så må man finde på noget andet. Der er ikke gået noget af en af den grund, man har stadig sig selv i behold. Men sagen er en anden, når man dramatiserer. Så er man selv forsøgsobjektet, det er ens egen krop, ens egen stemme, ens egne følelser, der leges med, og dette moment, sikkert ikke så

bevidst udtrykt, afholder mange fra at melde sig til et dramatikhold, selv om de egentlig havde lyst til at prøve.

Jeg tror, det er grunden til, at holdet i vinter var så lille. De få elever, der havde meldt sig, var det fåtal, som jeg ikke regnede med, da jeg skrev det foregående, nemlig de elever, hvis lyst er større end genertheden. De findes selvfølgelig også. Men det burde ikke være sådan. Det skal ikke kun være en klub for de udvalgte, men for alle, der har lyst. Og dette med lysten, – den styrkes jo netop ved at prøve. Dramatik burde ikke være forbeholdt en skoleklub. Den skulle kun være et ekstra supplement for de mest ivrige. Alle de andre børn skulle have lejlighed til at prøve i klassen, i timerne. Det er et så værdifuldt hjælpemiddel i børns (og iøvrigt også voksnes) udvikling, at det ikke må udelades.

Det er vanskeligt at finde gode stykker, der er egnede for større børn. De bedste af dem, der findes, er spillet så ofte som skolekomedier, at jeg syntes, det var spændende at prøve noget nyt. Jeg valgte så Fernando Arrabals „Frokost i det fri“, som ved fjernsynets opførelse senere blev spillet af voksne og for voksne. Det var måske lidt dristigt, men det gik.

Da jeg første gang læste stykket for eleverne, sagde de: Sikke noget pjat, sådan opfører mennesker sig da ikke, så barnligt. Det er unaturligt. Det var tydeligt at mærke, at selv store børn kun vil acceptere kunst, hvis den er realistisk, og det er dette stykke jo absolut ikke. Stykket foregår på slagmarken, hvor soldaten Zapo sidder alene på sin post og strikker for at få tiden til at gå. Hans forældre kommer med madkurven for at spise frokost med ham i det grønne. Det er en absurd situation. De spiser, snakker og spiller på rejsegrammofonen. En fjendtlig soldat bliver deres fange, og også han glemmer tid og sted. De snakker og ordner efterhånden hele verden, så alt ser rosenrødt ud. Men pludselig er bombeflyverne der, realiteten, og fejer dem alle væk.

Det er barsk humor. Arrabal er vokset op under den spanske borgerkrig. Dens rædsler er baggrunden for hans forfatterskab. Han skriver ikke antikrigsstykker i gængs forstand, realistisk udmalende. Snarere prøver han at skrælle alt det naturalistiske, alt det overflødige bort, forenkler alt, så han kan le ad det hele, men le som et barn ler for at undslippe sin frygt. Vi, hans tilskuere, må le ad hans gøren grin med alt, med os selv, med vores retfærdighedsprincipper og med vores føren krig. Men det er en grum latter, man pludselig standser op i, fordi man føler sig ramt, fordi man pludselig ser menneskers dødsensfarlige smålighed og snæversynethed og al krigs absurditet.

Eleverne forkastede umiddelbart stykket, og jeg prøvede ikke at omvende dem. I stedet for drejede samtalen sig hen på kunst, musik, maleri, litteratur, tidligere tiders kontra vor tids kunst, og vi kom frem til, at den nye kunst egentlig var ganske god, men at man blot måtte se og lytte på en anden måde. De fandt faktisk ud af, naturligvis uden at kunne formulere det klart, at kunst også har andre formål end den æstetiske nydelse.

Næste gang vi læste stykket, havde de helt glemt deres første forargelse, syntes egentlig, at stykket var godt. Vi snakkede ikke mere, men gik i gang med ar-

Scene fra „Frokost i det fri“.

bejdet. Resultatet har en del mennesker set og kan selv dømmе. Efter min mening viste holdet i deres spil, at de virkelig havde opfattet stykkets ide, og jeg synes også, at de gav godt udtryk for deres opfattelse.

Ud fra arbejdet med dette hold har jeg erfaret, at unge i 14–16-års alderen udmærket kan klare „voksne“ værker og virkelig arbejde interesseret og alvorligt med stykker, de fleste ville anse for for svære. Forskellen på deres og den voksnes udbytte af et stykke som dette ligger, tror jeg, hovedsagelig i, at den voksne samtidig med oplevelsen reflekterer og intellektuelt kan udtrykke, hvad han eller hun har fået ud af det, – mens de unge oplever følelsesmæssigt uden at være i stand til at gøre rede for eller udtrykke hvorfor. Hvem tør så dømmе om, hvis oplevelse der har været størst?

Jette Mechlenburg Pedersen.

Omkring påskequiz'en.

Sidste dag før de store ferier mødes vi og underholder hinanden en time. Om påsken fortæller Elsa Mortensen.

En nybegt lærerinde, som direkte fra seminariet træder ind i sit første „embede“ som fast vikar må være forberedt på overraskelser. Hun skifter i virkeligheden plads i rummet, forflyttes fra en verden til en anden, der i nogen grad er ander-

ledes, end hun havde tænkt sig den. Hun har sat sin lid til den oppakning af kundskaber, som seminarieundervisningen har givet hende med på vejen, men opdager snart, at hun ikke med den alene kan opfylde de krav, som skolen stiller til hendes pædagogiske initiativ. Hun må føle sig frem til sin skoles særlige atmosfære, prøve på at finde dens egenart og gøre sig klart, hvorpå dette særpræg beror, – hvad der skaber det.

Man skal ikke være længe på Kirsebærhavens Skole for at fornemme, at underholdning indgår som et element i undervisningen og endda et meget væsentligt element.

Underholdning – siger man da til sig selv – det må du da nok kunne klare. Og alligevel bliver man hurtigt klar over, at man ikke finder ind til en sådan form af skolens arbejde med mindre flinke og erfarne kolleger rækker En en hjælpende hånd. Hvordan skulle jeg været sluppet gennem „Vi underholder hinanden“ til efterårs-, jule- og nu påskeferie, hvis ikke gode kammerater havde dannet en frivillig hjælpetrop. Det er gennem dem og deres støtte, man finder vej til sin skoles personlige ånd, – dens tradition.

Jeg vil ikke sige, at jeg blev nervøs, men måske blev jeg lidt overrumplet, da befalinger pludselig lød fra alle sider: „Lav lige 4 spørgsmål i biologi til 4. klasse, – og tak, lige 4 spørgsmål i historie til 3., kan du ikke være overdommer o.s.v.“ Hele underholdningen er en form for „Kvikke ho'der“, hvor børnene let og forholdsvis smertefrit får en lille repetition af årets pensum. Jeg følte mig i øjeblikket absolut ikke som noget særligt kvikt hoved, men spørgsmålene blev lavet og hvervet som overdommer gennemført, og den lille upretentiose leg endte med at få en vis betydning for mig selv. Den styrkede min forståelse af, hvorfor netop underholdningen, legen, er et så værdifuldt incitament i undervisningen, som jo nok er en alvorlig sag, men som måske lykkes bedst, når den tager smilet og den muntre kappelyst i sin tjeneste. I den fordringsløse påskequiz mærkede jeg endnu en gang skolens unge tradition. Jeg forstod, hvorfor Kirsebærhaven er – Kirsebærhaven.

Elsa Mortensen.

De amerikanske mimikeres besøg på Kirsebærhavens skole.

En dag i marts fik 1. og 2. klasserne en indbydelse til at komme over i Vinhavens sal og se mimikerne optræde. Før vi gik derover, talte vi lidt om, hvad det egentlig var, vi skulle se. Ved fælles hjælp fandt vi ud af, at det var nogle folk, der uden at sige et eneste ord ville „fortælle“ os historier. Da samtidig et af børnene fandt ud af, at det måtte være ligesom ude i Tivolis pantomime, var vi efterhånden helt klare over, hvad det drejede sig om.

Annelise Kjærgård.

De amerikanske mimikere viste med stor dygtighed forskellige børneeventyr. De fleste forstod børnene uden vanskelighed af nogen art, og de fulgte forestillingen fra begyndelse til slutning med stor interesse. Da vi kom over i klassen igen,

var der nok at tale om. Alle var enige om, at det måtte være meget vanskeligere at fortælle en historie på denne måde, og især når de ikke engang havde „rigtige“ dragter på. Da et af børnene kom med en bemærkning, der lød således: „Det var vel nok dejligt, at de ingenting sagde, for så kunne vi jo selv sidde og digte alle ordene . . .“, blev jeg først rigtig klar over, hvor meget de havde fået ud af det. Siden forestillingen har vi af og til „leget“ mimikere i klassen. Børnene er kommet op ved tavlen og har mimet historier for os. Af og til har det naturligvis knebet lidt med forståelsen hos os andre, men hovedtrækkene har vi da altid kunnet forstå. Med størst held har vi anvendt mimikken til at illustrere en sang. Det ser dejligt ud, når et barn med store armbevægelser og strålende øjne viser: „I østen stiger solen op . . .“

Forestillingen var en stor succes hos børn og voksne, og den gav vi siden har haft af den viser, hvor rigtigt det er af og til at se nye ting, og derigennem hente nye ideer, der kan anvendes i den daglige undervisning. *Annelise Kjærgaard.*

Rita Rasmussen.

Skolesekretæren.

På mange skoler går man i disse år over til heldagsbeskæftigede sekretærer, der ikke er pædagogisk, men til gengæld kontoruddannede. Gennem et år har nu også vor skole prøvet dette system og med held, ikke mindst takket være den tidligere sekretærs, *Henning Lehms* gode instruktion. For at man kan vide, hvem det i givet fald er, man får i telefonen, når man ringer skolen op, hidsættes her sekretærens, fru *Rita Rasmussens* portræt.

Gaver til skolens samlinger.

Blandt gaverne til skolens samlinger er i år en skive af en elmetræstamme. Et træ har ligesom enhver anden levende skabning en livshistorie. Men medens de fleste andre levende væsener tager den skæbne, der blev tildelt dem, med sig i graven, står træets historie for bestandig prentet ind i dets stamme i form af årringenes vekslende bredde.

Aksel Hansen.

Undersøger man ovennævnte skive træ, ser man, at i de sidste ti år har træet især haft gode kår i 1955, 57 og 58, idet årringene her er bredest. Vejrforholdene må åbenbart i de pågældende år have givet træet særlig gode vækstbetingelser. Årringen fra 1959 er temmelig smal. Sommeren og efteråret i dette år var som bekendt yderst fattige på regn. Dette viser sig da også ved, at især efterårets tilvækst er meget ringe. Også årringen fra 1962 er mangelfuldt udviklet, hvilket sikkert hænger sammen med den kølige sommer og mangelen på sol.

Forøvrigt behøver en smal årring ikke altid at skyldes klimatiske forhold. Den kan også skyldes en kraftig frugtsætning det pågældende år eller være en følge af

overlast mod træet, som f. eks. ved kraftig beskæring eller afløvning efter et insekt-angreb.

Foruden disse ting kan man i regelen også ved hjælp af årringene slutte sig til træets orientering med hensyn til lys og skygge. På fritstående træer, der ikke er udsat for kraftig blæst, vil årringene selvfølgelig være stærkest udviklede på stammens sydvendte side.

Disse bemærkninger blot for at give et eksempel på, hvad man kan bruge de ting til, som gives til skolens samlinger.

Og dernæst en tak til bidragyderne. Det er følgende:

Gert Skøtt Andersen 8 au: Manglebræt og antikt strygejern. – Bo Bruun 1 v: Søhest. – Gartner Hans Christensen, Vigerslevvej 264: Skive af 31-årig træstamme. – Frank Langtoft 6 au: Kranium af ko. – Sigrun Nordstrøm: Rensdyrfod. – Solveig Petersen 6 av: Alligator. – Per Thynebjerg 3 z: Stenøkse fra ældre stenalder. – Signe Viskum: Pimpsten. – Birgit Davidsen 2 æ, Sten Køster I u, Jack Larsen 7 A, og Bent Meggele 5 A er kommet med insekter.

Aksel Hansen.

Skolens 6-års fødselsdag

den 14. maj fejredes traditionen tro med flaghejsning i gården kl. 8. I 2. time mødtes man i 5 hold til leg og idræt, og i 3. time sad alle 1300 til bords i skolegården og trakteredes med Coca-cola og snegle, mens *Bende Larsens* elever underholdt på rulleskøjter.

I gymnastiksalen mødtes kl. 11 de største klasser med lærere, morgenfruer og gæster til legatuddeling samt pokal- og gaveoverrækkelse. *Helle, Østerberg* og

Lone Mortensen.

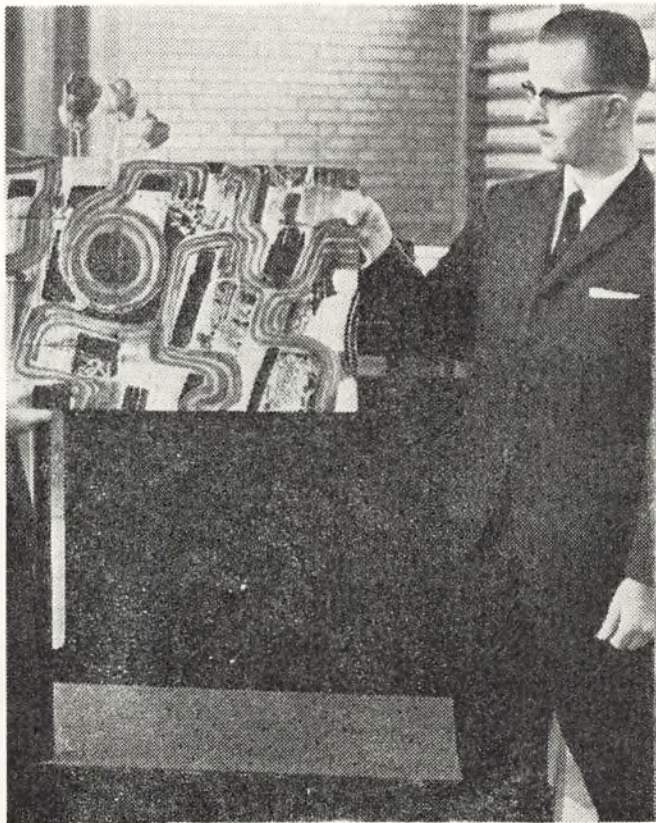

Torben Røssel.

Karen Olsen med kor sørgede for den musikalske ramme, hvorefter *Per Thomsen* overdrog *forældreforeningens* håndboldpokal til 9 au og II real og bekendtgjorde, at den individuelle pokal, som *Ove Behrendt* har udsat, i år er tilfaldet *Bent Jensen*, II r. Firmaet „Importøren“ skænkede i vinter ved *Palle Bodnias* mellemkomst skolen 500 kr., hvoraf 400 blev brugt til 2 mimiske forestillinger. De resterende 100 kr. fik *Torben Røssel* fra 9 au overrakt som legat af inspektøren, og så var det fuldmægtig *Bernstorns* tur til at uddele Heiring-legatet, da hr. *Tengvad* i år var forhindret af censormøde. Det blev *Lone Mortensen* fra realklassen, der løb af med det. Desuden medbragte hr. *Bernstorn* en sidste hilsen fra skibsklubben på „Christel Heiring“, en kakkekomposition af *Jeppe Hagedorn-Olsen*, som skal indmures i væggen ved indgangen.

Af dagens øvrige gaver skal nævnes og takkes for *Philodendron* fra vor gode nabo, ungdomshuset i Vinhaven, samt for en *Kaj Munk*-reproduktion fra maleren *Harald Heiring*, samt for et maleri af *Daniel Nielsen* og for mange buketter.

Så var der „indvielsestraktement“, pølser, øl og kaffe til de voksne på lærerværelset, og kl. 14 samledes alle igen hos *Cirkus Benneweis*, hos hvem kommerce-råd *Bodnia* havde udvirket en galla-invitation. Tak!

Hr. Bernstorn viser gaven frem.

Kunder i „Nonnis Mælkepop-bar“.

Skoleklubberne.

Bendt Thuesen.

I klubbernes tredje sæson lykkedes det at gennemføre, hvad vi længe har ønsket: en dramatisk klub. Ganske vist var der ikke mange deltagere, men jeg tror, de har moret sig, og i hvert fald har vi andre – elever, forældre, lærere – haft stor glæde af at overvære klubbens forestilling, „Frokost i det fri“ af Arrabal.

Efter den vellykkede start i år håber vi, at arbejdet med dramatik vil blive fortsat de kommende år.

Lørdag den 30. marts sluttede vi sæsonen med et forårsmarked, hvor man havde lejlighed til at se resultaterne af den mangeartede virksomhed vinteren igennem. Det blev en stor succes med masser af besøgende, og vi vil gerne takke både elever og forældre, som var os behjælpelige med at skabe en festlig ramme om denne afslutning. Vi håber at kunne regne dette forårsmarked for en årligt tilbagevendende begivenhed.

Bendt Thuesen.

Ferie udenfor skoleferien.

De senere års udvidede løn- og ferieaftaler har bevirket, at et stigende antal familier må holde ferie udenfor skoleferien. Da det er naturligt, at forældrene gerne vil have børnene med på deres ferieophold, sker det hyppigere og hyppigere, at skolen får forespørgsler om, hvorvidt det kan lade sig gøre at få børnene fri i forældrenes ferieperiode. Det kan det, og det er tilmed en ret, man har. Derfor er det tilstrækkeligt med et par ord på en seddel til klasselæreren om, at børnene rejser med på ferie fra den og den dato til den og den. Så er sagen i orden.

Lærerdagen.

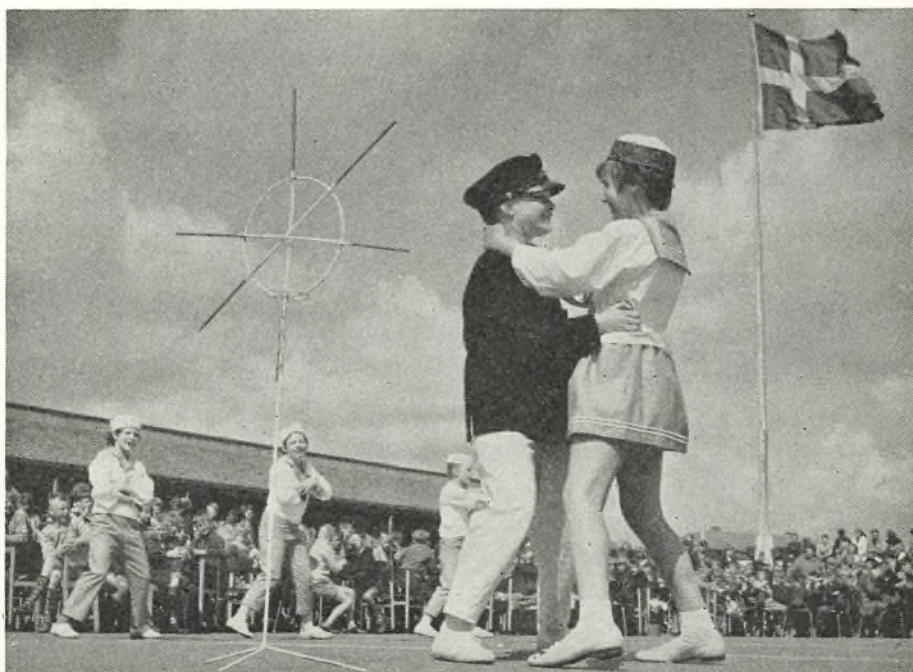
Der blev sendt besked hjem til forældrene, at der den 6. marts 1963 ville blive afholdt „lærerdag“ på Kirsebærhavens skole, hvorfor eleverne kun skulle møde de to første timer. I nogle hjem er der nok blevet spurgt: „Hvad er lærerdag nu for noget?“ og det skal jeg oplyse lidt om.

En gang om året samles omkring 300 lærere fra de 7 Valby-skoler: Hanssted, Kirsebærhaven, Lykkebo, Ny Østengård, Vigerslev Allé, Ålholm og Valby.

Hensigten er at orientere lærerne om nye skoletanker, undervisningsformer, nye og gamle fag og delagtiggøre hinanden i personlige erfaringer.

Der sker jo i disse år en sådan skelsættende vækst og omformning af vort skolevæsen, som vi aldrig har kendt magen til. De nye skoleloves duelighed er afhængig af myndighedernes gode vilje og handlekraft på den ene side, og den samlede lærerstand på den anden. Imellem disse parter står forældrene med deres positive eller negative holdning til skolens arbejde.

Myndighederne har med vor dynamiske undervisningsminister i spidsen givet os – alt i alt – gode skolevilkår. Forældrene har fortrinsvis vist os deres positive holdning i en forståelse af værdien ved at lade børnene uddanne sig også udover den undervisningspligtige alder og i det hele støtte skolens arbejde, en støtte uden hvilken al undervisning ville være en umulighed. Lærerne føler sig inspireret af myndigheders og forældres holdning og glæder sig over at have disse arbejdsvilkår. Derfor

Bende Larsens piger danser på fødselsdagen.

har vi næppe set en så heftig pædagogisk aktivitet som netop i disse år, hvor lærere uddanner sig videre på kurser af længere eller kortere varighed.

Ind i dette billede hører „lærerdagen“, som ganske vist kun er en éndagsforeteelse, men hvor man dog når igennem et ganske omfattende program. Og mon det ikke var en idé at citere dagens menukort?

Fællesmøde :

Skoleinspektør Rudolf Lave : Kan vi gøre noget for sangen i skolens hverdag?

Seminarierektor Poul Hartling : Lærerens ansvar.

Gruppemøder :

Fagkonsulent, cand. mag. Leif Busk : Sproglig forståelse (dansk).

Fagkonsulent H. Munkholm : Engelsk.

Fagkonsulent V. Gelting Petersen : Regning & matematik.

Skolebiblioteksinspektør, mag. art. Gunnar Jacobsen : Skolebiblioteket.

Fagkonsulent Henning Bjerg : Orienteringsfag i 8. & 9. klasserne.

Vakancelærer, ordblindepædagog, fru Helga Jensen : Dansk i 2.-5. klasserne.

Kommunelærer Henning Lehm : Regning i 2.-5. klasserne.

Skoleinspektør Jørgen Haahr : Sang og musik.

Fællesmøde :

Skoleinspektør A. R. Schacht : Hvor i fagene skal vi starte?

Selv om forældre måske kan synes, at det er et lidt tørt og intetsigende register, må De tro mig, når jeg siger, at det var sprængfuldt af indhold. Jo – „lærerdagen“ gør os idérige!

Ove Rud.

Julie Agersnap.

Sparemærker.

Når Kirsebærhavens skole opfordrer børnene til skoleopsparing, er det ud fra det pædagogiske synspunkt, at børnene må lære at spare penge sammen til de større ting, som de kunne ønske sig.

Det er særlig de små klasser, som er interesserede sparere, og hver lørdag er det mange småskillinger, som omsættes i 25- og 5-øres sparemærker.

I dette skoleår er der solgt sparemærker for 4875 kr.

Julie Agersnap.

Et spørgsmål!

Har De set kunststillingerne i forhallen?

Hvis ikke, vil jeg opfordre Dem til at tage imod dette tilbud.

Smud herover en aften, en eftermiddag, skolen er jo som regel åben. Vi har haft repræsentanter for alle mulige og umulige retninger, så De har virkelig her en chance for at se og opleve forskellige kunstretninger.

Sig nu ikke, at det har De ikke forstand på. For hvem har det??? Gå herover, kig, oplev, kritiser, og så vil jeg tro, at De er godt i gang med at have „forstand“ på kunst! Velkommen!

Per Krogsgaard Thomsen.

Kunsten i forhallen.

Aksel Rasmussen sammen med Oscar Larsen og frue.

I årets løb har vi haft ophængninger af *Arne L. Hansen*, *Frits Bruzelius*, *Else Fischer-Hansen* og *Arne Petersen*. Også et par amatørmalere, et par af vore forældre, vognmand *Larsen* og frue har udstillet, og i februar var her et broget opbud af maleri og skulptur fra kollektivt arbejdende maleres sammenslutning. Diskussionen om disse sidstnævnte udstillinger blev kun overgået, mens *Gilbert Nielsen* viste sine skulpturer i jern og akryl.

Ure og smykker i navnekonvolut.

I vore gymnastiksale og i svømmehallen kommer foruden vore egne elever børn fra alle de øvrige Valbyskoler og fra flere klubber. Der er altså rig lejlighed til at glemme.

I sidste årsskrift bad vi forældrene drage omsorg for, at deres børn ikke tager ure og smykker med i skole og deponerer under gymnastik- eller svømmelektionerne, da disse værdifulde ting erfaringsmæssigt ofte efterlades i box'en og derefter evt. forsvinder, afhentes af forkerte o. l. Vi fastholder stadig denne opfordring, men for yderligere at gardere sig har skolen, selv om den slet intet ansvar kan påtage sig for værdisager af ovennævnte art, nu uddelt 1000 vareprøvekonvolutter til lysthavende og fastsat, at gymnastiklærere kun må modtage ting i depot, hvis de afleveres i en sådan konvolut med navn, skole eller klub samt klasseangivelse. Så kan vi let bringe ejerne i hænde, hvad der glemmes. Sørg altså for, at deres barn har en sådan konvolut i tasken.

Til Bennys minde.

Benny Hansen.

Søndag den. 19. maj 1963 var *Benny Hansen* fra skolens 5 z på campingtur til Roskilde fjord med sine forældre. Benny var meget ivrig til at fiske, og det havde han også fået lov til, da han om aftenen faldt i vandet fra en bådebro. I faldet må han have slået hovedet mod bunden eller mod en pæl, da han ellers var en god svømmer. Inden der kom voksne til hjælp, var han af strømmen ført bort fra ulykkesstedet og havde ligget så længe i vandet, at oplivningsforsøg var resultatløse. — Benny får af alle det bedste skudsmål som skole- og spejderkammerat. Vor medfølelse samler sig om hans forældre og søskende, der mistede familiens gode og virksomme storebror. — Ved begravelsen repræsenteredes skolen bl. a. af elevrådsmedlemmer som fanevagt.

Ellen Pedersen.

Fra skole- og børnebiblioteket.

Vi behøver vist ikke give livstegn i årsskriftet for at blive „opdaget“, for hver dag har vi stort besøg; men lad os alligevel fortælle lidt om, hvad der foregår på 1. sal på Kirsebærhavens skole. Foruden det almindelige udlånsarbejde, hvor vi hjælper børnene med at finde bøger dels til fritidslæsning og dels til deres skolearbejde, har vi i vinterens løb haft forskellige arrangementer, der skulle tjene til

Ilse Sick.

at gøre biblioteket mere tillokkende og til at gøre børnene opmærksomme på nogle af de rigdomme litteraturen rummer. Hver torsdag er der eventyrtime for de 6–10 årige. I december måned spillede 7 børn „Troidenes jul“, en lille komedie af Elsa Beskow, der vakte stor jubel hos de 130 tilskuere. Louis Miehé Renard læste i „Eventyrtime“ d. 17. januar op for ialt 115 børn i forbindelse med en radioudsendelse. I Bogklubben“ for de 11–14 årige, der afholdes hver onsdag aften, har vi i år fortrinsvis beskæftiget os med dyrefortællinger, i hvilken anledning vi i december viste Disney's dejlige farvefilm „Bæverdalen“ for 153 børn. *Læsestuens* fornemste opgave er at hjælpe børnene med at bruge den stadig voksende bogsamling i skolearbejdet, og her er da også blevet hentet „stof“ til utallige opgaver og stile.

At de børn, vi til stadighed har besøg af, også er ivrigt interesserede i at hjælpe til, røbede bl. a. de morsomme kulisser til julekomedien, samt de landskaber og ting af papmache og træ, der lavede op på 2 store bogudstillinger om „Grønland“ og „Indianere“.

Skolelæsestuen er åben 6 timer ugentlig fra 15. september til 15. april.

Udlånets åbningstimer: Mandag, onsdag fredag 14–19³⁰. Tirsdag, torsdag, lørdag, 13–16. Børnebiblioteket er lukket i juli måned.

Ellen Pedersen.

Ilse Sick.

To komponister.

Skolen og Karen Olsens lille kor fik lov at danne ramme om en musikbegivenhed i efteråret. Komponisten *Otto Mortensen* („Du danske sommer jeg elsker dig . . .“) fik overrakt Jul. Gjellerups legat på 2000 kr. af Skolesangbogens udgiver, komponisten *Ejnar Jacobsen*.

Formning og Skole-TV.

I februar 1962 startede dansk Skole-TV, og en af de første udsendelser var en formningsudsendelse for 1.–3. kl. Det viste sig, at faget – hvad man kunne vente – egnede sig fortræffeligt for TV., så man åbnede den nye sæson i september samme år med 4 formningsudsendelser, denne gang beregnet for 4.–6. kl. Mens den første produktion fandt sted på Louisiana, valgte man, hvad der forekommer mere naturligt, i denne omgang en skole som ramme om optagelserne, ikke mindst da de arbejdende børn var et så vigtigt indslag i udsendelserne.

Det var imponerende for de fleste at se, hvilket kæmpeapparat, der måtte stilles på benene for at kunne optage fire 25’minutters udsendelser. Fem dage stod TV’s to store vogne i skolegården, tykke kabler krydsede skolens gange, og tegnesalen var omdannet til studie med fire kameraer, et hav af djævelsk varme lamper, travle teknikere, regissører, producenter – og børn, der skal have den ros, at de skilte sig ualmindelig fint fra deres opgaver.

En del af det materiale, der skulle anvendes i udsendelserne, var i løbet af sommerferien blevet ødelagt ved en oversvømmelse i skolens kældere, og da optagelserne fandt sted omkring 1. sept., var der kun ca. 14 dage til at lave noget nyt i.

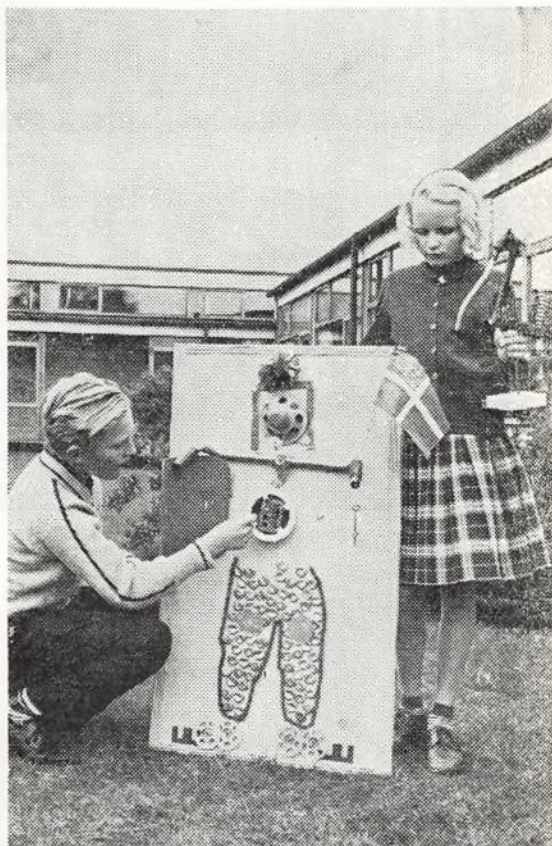
Aldrig er der blevet bestilt så meget på så kort tid på tegnesalen. Men var børnene ikke også kommet i deres fritid, havde det været umuligt at nå.

Den første udsendelse viste, hvilken vældig appel til fantasien, SKRAMMELET kan være, og naturligvis sluttede det med et besøg hos Heerup. Nogle af tingene eksisterer endnu og vil være stillet frem på den årlige udstilling i denne måned.

Udsendelsen om FÆLLESARBEJDE fremhævede denne arbejdsform som både spændende og socialt værdifuld, og man så en række arbejder blive til. Også her pegede man på det naturlige slægtskab mellem barnets og den voksne kunstners arbejder.

MASKER hed den tredje udsendelse, hvor man fulgte tilblivelsen af en række masker af stigende sværhedsgrad – afsluttet med glimt fra karneval i Nice, et græsk skuespil og Etnografisk samlings naturfolksmasker. Også nogle af maskerne findes på årets udstilling.

Rækken sluttede med TRYK, hvor børnene viste forskellige teknikker, fra det simple kartoffeltryk til det mere komplicerede linolsnit. Også her præsenteredes børnene på en naturlig måde for nogle af vore bedste grafikere.

Masker og skrammel-arbejder til Østerbergs TV-udsendelser.

Afgangsklasserne 1963.

Realklassen 1962-63.

Klasselærer: Henning Lehm.
Sammensat af IV u (Lehm)
og IV s (Palle Bodnia).
30 elever. 7 til gymnasiet.
Sidste klasse efter gamle lov.

9 au 1962-63.

Klasselærer: Bruno Milø.
Første 9. klasse efter den
nye skolelov af 1958.
17 elever. Har arbejdet i
kontorgruppe og teknikergruppe.
4 elever til 10. klasse.

8 au 1962-63.

Klasselærer: John Rasmussen.
27 elever, som har arbejdet i
kontorgruppe og praktikergruppe.
15 fortsætter i 9. klasse.

8 A (læseklasse) 1962-63.

Klasselærer: Henning Østerberg.
13 elever, som har arbejdet
efter en special timeplan.
Alle har haft maskinskrivning.
6 går ud, 6 fortsætter
i 9. læseklasse og 1 i normal 9.

7 A₁ 1962-63.

Har gået her på skolen fra 2. klasse
Klasselærer: Birgit Madsen.
Vikar siden oktober: fru Bistrup.
13 fortsætter i 8. klasse.

7 cu 1962-63.

Vor første udelte klasse.
Klasselærer Frank Pilo fra
3.-7. klasse.
7 fortsætter i reallinien,
2 går til 8. teknikerklasse,
3 til 8 a og 9 går ud.

7 A₁ 1962-63.

Klasselærer Aksel Rasmussen,
hvem de har haft siden 2. klasse.
8 går ud, resten fortsætter
i 8 a eller reallinien.

7 A₂ (læseklasse) 1962-63.

Klasselærer: Birthe Schmidt.
Blev etableret som 4. klasse.
Opløses nu. 8 går ud.
9 fortsætter her, på Kirkebjerg
eller Matthæusgades skoler.

Hos Rivels i „Lorry“ .

Charlie Rivels ville gerne have deltaget i vort U-landsshow i fjor, men det lå sådan, at det ikke ku' lade sig gøre. Da han her i foråret kom til „Lorry“, inviterede direktionen hele skolen en eftermiddag. Her besøger nogle små beundrerinder verdensklovnen i hans garderobe.

Skoledistriktets afgrænsning.

Mod vest: Vigerslevvej fra Åhaven til Gl. Køgevej. Øst: Pilestykket og Ellestykket. Nord: Folehaven ulige numre samt de lige til 56. Syd: Kirsebærhaven.

Vore telefonnumre.

Skolen: 30 35 82 (kontortid dgl. 12-13 samt onsdag 17½-18½).
Skolelægen og skolebetjenten: 30 28 29. Skoletandlægen: 30 75 82.
Biblioteket: Va 1590.

Skolenævnet.

Skolenævnet har som de foregående år holdt en del møder, hvor vi har behandlet de sager, der hører ind under vort domæne, således har vi i det forløbne år haft en del forsømmelses- og udmeldelsessager, hvilket vel skyldes, at vi nu da skolen er ved at være fuldt belagt, har flere børn på skolen end tidligere.

Forældremødet i oktober med titlen „Hvordan straffer vi vore børn?“ hvor vi udelukkende havde indledere fra Kirsebærhavens skoles ledelse, personale og forældre, fik en så overvældende tilslutning og succesrigt forløb med megen og god diskussion mødedeltagerne imellem, at vi er overbevist om, at denne form for møder falder i forældrenes smag.

Ved forældreugen som i år forsøgsvis blev lagt i januar måned, medvirkede vi som sædvanligt ved afholdelse af forældremødet, og interessen for selve ugen og mødet tyder på, at det sikkert er rigtigt at lægge forældreugen på dette tidspunkt, hvor lærerne efter at have haft børnene i klasserne i et halvt år bedre er i stand til at udtale sig om det enkelte barn.

Det har i flere år været vort ønske, at få et erhvervsmøde her på skolen, og i samarbejde med skolenævnet på Ny Østengård skole arrangerede vi så et erhvervs-

Jytte B. Neack.

Eily Behrendt.

Jørgen Hansen.

Skott Andersen.

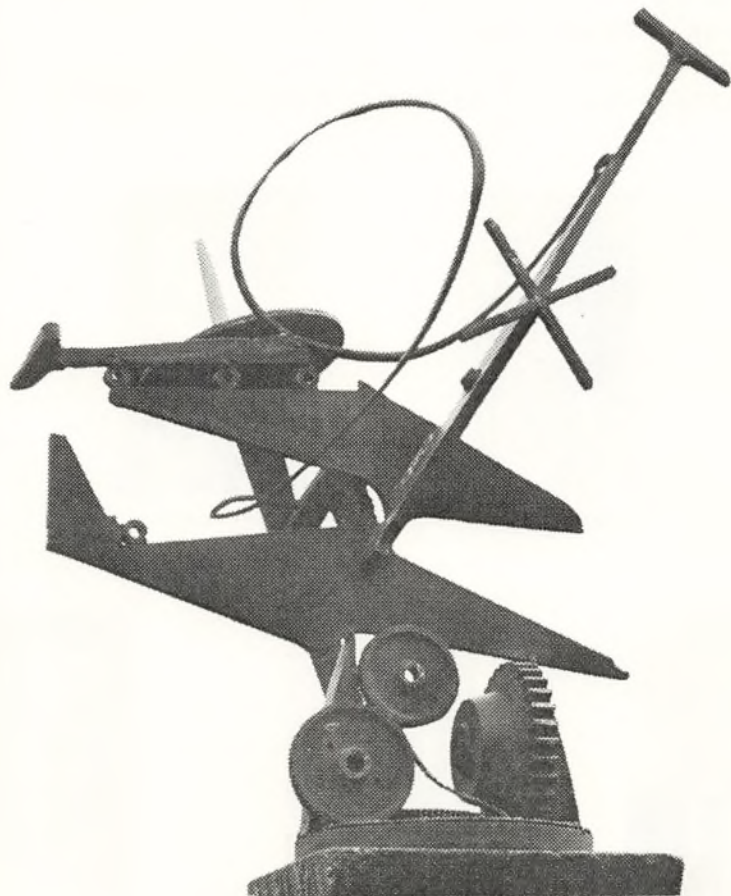

Jørn Busted

møde den 14. marts, hvortil det var lykkedes os at formå 20 erhvervsfolk til at komme til stede, for at fortælle de unge og deres forældre om vilkårene og mulighederne indenfor de forskellige fag og erhverv. Mødets store tilslutning viste behovet for en sådan erhvervsoplysning, og det er vor agt med års mellemrum at arrangere sådanne møder.

I forældreforeningen har vi siden dens start haft et problem med opkrævningen af kontingentet, hvilket har bevirket at vi nu har oprettet en girokonto, og da mange jo efterhånden alligevel går på posthuset for at betale deres faste udgifter, går det helt godt med at få kontingentet ind. Vi har fra forældreforeningen i år givet tilskud til forskellige ting, bl. a. til transport af klasser på udflugter samt ved køb af pokaler, og endelig har vi nu fået betalt det sidste beløb, der skyldtes på forældrenes gave til skolen ved indvielsen. Såfremt De ikke allerede er medlem af forældreforeningen beder vi Dem alvorligt overveje, om ikke De kunne tænke Dem at støtte denne sag. Kontingentet er kun 3 kr. årligt pr. medlem, og De kan indmelde Dem hos vor kasserer: fru Elly Behrendt, Folehaven 51, stuen.

J. C. Busted.

Gilbert Nilsen: Pearl Harbor. Gave fra kunstneren.

Årsafslutningen 1963.

Årsprøver.

FREDAG DEN 14. JUNI

	Eksaminator.	Censor.
II real (nathv.) kl. 8	biologi ..... <i>Aksel Hansen</i>	<i>Ellen Pedersen</i>

MANDAG DEN 17. JUNI

II real (nr. 29) kl. 8	tysk ..... <i>Inge Nissen</i>	<i>Else Folkov</i>
------------------------	-------------------------------	--------------------

ONSDAG DEN 19. JUNI

II real (nr. 29) kl. 8	dansk ..... <i>Henning Lehm</i>	<i>Else Folkov</i>
------------------------	---------------------------------	--------------------

TORS DAG DEN 20. JUNI

8 au (nr. 18) kl. 8	regning ..... <i>Frank Pilo</i>	<i>Daniel Nielsen</i>
8 A (nr. 24) kl. 8	dansk ..... <i>Henning Østerberg</i>	<i>Mygind Knudsen</i>
I u (fysikv.) kl. 8	naturlære ..... <i>A. V. Hansen</i>	<i>Aksel Rasmussen</i>
I v (nr. 25) kl. 8	dansk ..... <i>Palle Bodnia</i>	<i>Ove Rud</i>
8 t (nr. 27) kl. 8	regn. + matm. . <i>Bruno Milø</i>	<i>Else Diemer</i>
8 t (nr. 28) kl. 8	dansk ..... <i>Per Thomsen</i>	<i>Henning Lehm</i>

FREDAG DEN 21. JUNI

8 au (nr. 18) kl. 8	dansk ..... <i>John Rasmussen</i>	<i>Poul Martin Møller</i>
8 A (nr. 24) kl. 8	regning ..... <i>Bruno Milø</i>	<i>Jørgen Kaliszan</i>
I u (nr. 26) kl. 8	tysk ..... <i>Else Folkov</i>	<i>Inge Nissen</i>
I v (nr. 25) kl. 8	regn. + matm. . <i>Leth Petersen</i>	<i>Jytte Jacobsen</i>
8 t I (fysikv.) kl. 8	naturlære ..... <i>K. D. Poulsen</i>	<i>Inge Chrestensen</i>
8 t II (nr. 27) kl. 8	tysk ..... <i>Bendt Thuesen</i>	<i>Annelise Kjærgaard</i>

Besøgsdage.

TORSDAG DEN 20. JUNI

			Lærer.	Gæstelærer.
1 u	(nr. 1)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Annelise Kjærgaard</i>	
		- 9-10	regning ..... <i>Jonna Bistrup</i>	
1 v	(nr. 2)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Aksel Hansen</i>	
		- 9-10	regning ..... <i>Else Rahr</i>	
1 x	(nr. 3)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Else Rahr</i>	
		- 9-10	regning ..... <i>Lone Menzer</i>	
1 z	(nr. 5)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Liselotte T. Gregersen</i>	
		- 9-10	regning ..... <i>Poul Martin Møller</i>	
2 x	(nr. 4)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Nonni Schrøder</i>	
		- 9-10	regning ..... <i>John H. Rasmussen</i>	
2 z	(nr. 7)	kl. 8- 9	regning ..... <i>Karen Weiss</i>	
		- 9-10	dansk ..... <i>Jørgen Kaliszan</i>	
3 u	(nr. 12)	kl. 9-10	dansk ..... <i>Ulla Nielsen</i>	
		- 10-11	regning ..... <i>Else Folkov</i>	
3 v	(nr. 6)	kl. 8- 9	regning ..... <i>Poul M. Møller</i>	
		- 9-10	dansk ..... <i>Kirsten Pihl</i>	
3 x	(nr. 11)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Betty Fenger</i>	
		- 9-10	regning ..... <i>Ulla Thiesson</i>	
3 z	(nr. 9)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Inge Chrestensen</i>	
		- 9-10	regning ..... <i>Julie Agersnap</i>	
4 u	(nr. 15)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Julie Agersnap</i>	<i>H. C. Larsen</i>
		- 9-10	regning ..... <i>Else Folkov</i>	<i>Betty Fenger</i>
4 v	(nr. 23)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Tove Persson</i>	<i>Jørgen Kaliszan</i>
		- 9-10	regning ..... <i>Bendt Thuesen</i>	<i>Annelise Kjærgaard</i>
4 x	(nr. 8)	kl. 8- 9	regning ..... <i>Ulla Thiesson</i>	<i>Villy Agger Hansen</i>
		- 9-10	dansk ..... <i>Inge Nissen</i>	<i>Tove Persson</i>
5 u	(nr. 13)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Elsa Mortensen</i>	<i>Jette Mechlenburg</i>
		- 9-10	regning ..... <i>Aksel Hansen</i>	<i>Nonni Schrøder</i>
5 v	(nr. 14)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Ellen Pedersen</i>	<i>Lone Menzer</i>
		- 9-10	regning ..... <i>Inge Vidø</i>	<i>Elsa Mortensen</i>
5 x	(nr. 16)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Kirsten Rendtorff</i>	<i>Ulla Nielsen</i>
		- 9-10	regning ..... <i>Ellen Pedersen</i>	<i>Liselotte T. Gregersen</i>
5 y	(nr. 22)	kl. 8- 9	regning ..... <i>Jytte Jacobsen</i>	<i>Bodil Toftdahl</i>
		- 9-10	dansk ..... <i>Leth Petersen</i>	<i>H. C. Larsen</i>

			Lærer.	Gæstelærer.
5 z	(nathv.)	kl. 8- 9	regning ..... Kirsten Pihl	Inge Nissen
		- 9-10	dansk ..... Lis Nørbo	Jette Mechlenburg
6 bu	(nr. 17)	kl. 8- 9	engelsk ..... Else Folkov	John H. Rasmussen
		- 9-10	historie ..... Bodil Toftdahl	Villy Agger Hansen
6 ax	(nr. 10)	kl. 8- 9	regning ..... Lis Nørbo	Karen Olsen
		- 9-10	dansk ..... Jytte Jacobsen	Inge Chrestensen
7 a ₁	(nr. 21)	kl. 8- 9	dansk ..... Jonna Bistrup	} Birthe Schmidt
		- 9-10	regning ..... Karen Olsen	
7 a ₂	(nr. 20)	kl. 8- 9	regning ..... Bendt Thuesen	Inge Vidø
		- 9-10	dansk ..... Karen Weiss	Kirsten Rendtorff

Gårdvagter: kl. 7⁵⁰- 8 Jette Mechlenburg (g), Jørgen Kaliszan (G).
 - 8⁵⁰- 9 Lone Menzer (g), Villy Agger Hansen (G).
 - 9⁵⁰-10 Ulla Nielsen (g).

FREDAG DEN 21. JUNI

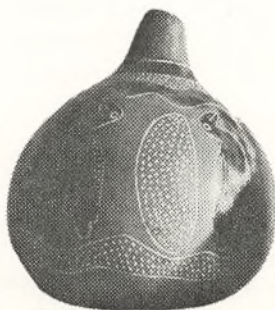
1 y	(nr. 4)	kl. 8- 9	dansk ..... Palle Bodnia	
		- 9-10	regning ..... Ellen Pedersen	
2 u	(nr. 1)	kl. 8- 9	dansk ..... Karen Olsen	
		- 9-10	regning ..... Per Thomsen	
2 v	(nr. 2)	kl. 8- 9	dansk ..... Kirsten Kappel	
		- 9-10	regning ..... Ove Rud	
2 y	(nr. 5)	kl. 8- 9	regning ..... Birthe Schmidt	
		- 9-10	dansk ..... H. C. Larsen	
2 æ	(nr. 8)	kl. 8- 9	dansk ..... Jette Mechlenburg	
		- 9-10	regning ..... Else Diemer	
3 y	(nr. 3)	kl. 8- 9	dansk ..... Ulla Thiesson	
		- 9-10	regning ..... Palle Bodnia	
4 y	(nr. 6)	kl. 8- 9	regning ..... Betty Fenger	Jonna Bistrup
		- 9-10	dansk ..... Inge Vidø	Kirsten Kappel
5 A	(nr. 14)	kl. 8- 9	regning ..... Karen Weiss	Liselotte T. Gregersen
		- 9-10	dansk ..... Bodil Toftdahl	Julie Agersnap
5 æ	(nr. 11)	kl. 8- 9	dansk ..... } A. V. Hansen	Lis Nørbo
		- 9-10	regning ..... }	
6 au	(nr. 10)	kl. 8- 9	regning ..... Daniel Nielsen	Frank Pilo
		- 9-10	dansk ..... Ulla Nielsen	Kirsten Rendtorff
6 av	(nr. 15)	kl. 8- 9	historie ..... Aksel Hansen	Else Rahr
		- 9-10	dansk ..... Else Rahr	Liselotte T. Gregersen
6 A	(nr. 9)	kl. 8- 9	dansk ..... } Mygind Knudsen	Elsa Mortensen
		- 9-10	regning ..... }	

			Lærer.	Gæstelærer.
6 cu (nr. 16)	kl. 8- 9	dansk	<i>Kirsten Rendtorff</i>	<i>Ulla Nielsen</i>
	- 9-10	regning	<i>Aksel Rasmussen</i>	<i>Betty Fenger</i>
7 A ₁ (nr. 20)	kl. 8- 9	dansk	<i>Aksel Rasmussen</i>	<i>Per Thomsen</i>
	- 9-10	regning	<i>Daniel Nielsen</i>	<i>Karen Olsen</i>
7 bu (nathv.)	kl. 8- 9	biologi	<i>Ellen Pedersen</i>	<i>Lone Menzer</i>
	- 9-10	historie	<i>Henning Lehm</i>	<i>Ulla Thiesson</i>
7 cu (nr. 17)	kl. 8- 9	regning	<i>Ove Rud</i>	<i>Inge Vidø</i>
	- 9-10	dansk	<i>Frank Pilo</i>	<i>Jette Mechlenburg</i>
7 A ₂ (nr. 19)	kl. 9-10	dansk	} <i>Birthe Schmidt</i>	<i>Villy Agger Hansen</i>
	- 10-11	historie		

Gårdvagter: kl. 7⁵⁰- 8 *Liselotte T. Gregersen (g), Per Thomsen (G)*.
 - 8⁵⁰- 9 *Jonna Bistrup (g), Lis Nørbo (G)*.
 - 9⁵⁰-10 *Villy Agger Hansen (G)*.

Kirsebærhavens skole, maj 1963.

Orla Lundbo.

*Afrikansk kalabas-krukke.
 Gave fra „Christel Heerings“ besætning.*

Vægkakkel på skolen af Biørn Wiinblad.

At komme for sent om morgenen

er ikke nogen kæmpeforbrydelse. Det finder heller ikke sted her på skolen i urimeligt omfang, men til forældrene skal det siges, at hvis det undtagelsesvis sker, at familien sover over sig, så tag det roligt og lad være at skabe nervøsitet om sagen. Skriv blot et par ord på en seddel til barnets lærer og forklar grunden til forsinkelsen. Man gør barnet en stor tjeneste ved på den måde at gøre det lovligt at komme for sent. Undtagelsesvist!!!

